

2005

Z ŻYCIA Politechniki Śląskiej

luty

P. 4492/04/05

HONOROWI PROFESOROWIE POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

prof. STANISŁAW MIERZWIŃSKI

prof. MARIAN TANIEWSKI

AK SIĘ BAWIĄ CHEMICY

*Taką zimę można spotkać w puszczy
litewskich przepastnych krainach –
w Auksztockim Parku Narodowym*

nr 5 (145)

Rok akademicki
2004/2005

Tak się bawią chemicy

Bal Wydziałowy 21 stycznia 2005

1 – Dziekan z Samorządem otwierają bal; 2 – Polonezem czas zacząć! – JM Rektor w pierwszej parze; 3 – Jedzie pociaa...;
4 – Pani Prodziekan z nami; 5 – Temperatura wzrasta; 6 – A za oknami puchowy śniegu tren...

● Z prac Senatu	3
● Kronika Rektorska	10
● Prof. dr hab. inż. Stanisław Mierzwiński Honorowym Profesorem Politechniki Śląskiej	12
● Prof. dr hab. inż. Marian Taniewski Honorowym Profesorem Politechniki Śląskiej	16
● Akty normatywne Uczelni	19
● Stopnie naukowe, tytuły, stanowiska	20
● Dział Współpracy z Zagranicą informuje	20
● Konferencje i seminaria naukowe	21
● Z życia CKI	23
● Tak się bawią chemicy	24
● Konkurs FIATa	24
● Godne odnotowania	25
● Notatki przewodniczącego RGSzW	27
● Ośrodek Badań i Doskonalenia Dydaktyki w 2004 roku	28
● Kultura	30
● Sport	31
● Wspomnienie o Profesorze Henryku Kowalowskim	32
● Kronika żałobna	34

28 lutego br. odbyło się XXVIII zwyczajne posiedzenie Senatu Politechniki Śląskiej. Porządek dzienny przewidywał (w skrócie): wręczenie tytułu Honorowego Profesora Politechniki Śląskiej prof. Stanisławowi Mierzwińskiemu, zaopiniowanie wniosku Politechniki Łódzkiej w sprawie nadania tytułu i godności doktora h.c. profesorowi Peterowi Offermannowi z Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie, zaopiniowanie wniosku Politechniki Koszalińskiej w sprawie nadania tytułu i godności doktora h.c. profesorowi Henrykowi Hawrylakowi z Politechniki Wrocławskiej, zaopiniowanie wniosku Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w sprawie nadania tytułu i godności doktora h.c. profesorowi Romanowi Neyowi, powołanie recenzenta do zaopiniowania wniosku Politechniki Częstochowskiej w sprawie nadania tytułu i godności doktora h.c. profesorowi Valentinowi Danchenko z Narodowej Metalurgicznej Akademii Ukrainy, powołanie recenzenta do zaopiniowania wniosku Politechniki Częstochowskiej w sprawie nadania tytułu i godności doktora h.c. profesorowi Olgierdowi Zienkiewiczowi, wszczęcie postępowania o nadanie tytułów doktora h.c. Politechniki Śląskiej profesorom: Jurijowi Rudawskiemu i Ryszardowi Tadeusiewiczowi, uchwały w sprawie tablic pamiątkowych poświęconych pamięci profesorów Edmunda Romera i Jerzego Siwińskiego, rozszerzenie składu Senackiej Komisji ds. Godności Honorowych, zaopiniowanie wniosków o mianowanie na stanowisko profesora, sprawy bieżące i wolne wnioski.

■ Na początku posiedzenia JM Rektor W. ZIELIŃSKI zaproponował **uzupełnienie porządku posiedzenia** o punkt:

Powołanie recenzenta do zaopiniowania wniosku Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej w sprawie nadania tytułu i godności doktora h.c. profesorowi Janowi Krysińskiemu, rektorowi Politechniki Łódzkiej. Porządek posiedzenia wraz z autoprawką został przyjęty jednomyślnie.

■ Szczególnym punktem posiedzenia była **uroczystość wręczenia tytułu Honorowego Profesora Politechniki Śląskiej** profesorowi Stanisławowi Mierzwińskiemu (*relacja w rubryce "Prof. dr hab. inż. Stanisław Mierzwiński Honorowym Profesorem Politechniki Śląskiej"*).

■ W kolejnym punkcie Senat przystąpił do zaopiniowania wniosku Politechniki Łódzkiej w sprawie nadania tytułu i godności doktora h.c. profesorowi Peterowi Offermannowi z Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie.

Rektor W. ZIELIŃSKI przypomniał, że uchwałą z dnia 24 stycznia br. Senat powierzył obowiązki recenzenta wniosku prof. dr hab. inż. Józefowi Wojnarowskiemu. Prof. J. WOJNAROWSKI przedstawił swoją opinię.

"Profesor Peter Offerman urodził się 13 lipca 1940 roku. Po ukończeniu szkoły średniej w Zittau rozpoczął studia na Uniwersytecie Technicznym w Dreźnie - kierunku włókiennictwo, które ukończył w roku 1964 z wynikiem bardzo dobrym, uzyskując stopień magistra inżyniera. Działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną rozpoczął zaraz po ukończeniu studiów. Pracując na stanowisku asystenta w Instytucie Technik Włókienniczych prowadził zajęcia dydaktyczne oraz prace badawcze z zakresu technologii dziewiarskich.

W roku 1968 obronił pracę doktorską na temat "Badania rozwojowe techniki wytwarzania dzianin tkanino-podobnych" [...]. W roku 1975 obronił pracę habilitacyjną na temat "Badania i opracowania nowych specyficznych technologii dziewiarskich", a następnie objął funkcję kierownika ds. naukowych specjalności "Techniki odzieżowe i włókiennicze". [...]

O randze i prestiżu naukowym profesora P. Offermana w Niemczech świadczy jego udział w wielu gremiach naukowych, takich jak: recenzent Zjednoczenia ds. badań naukowych na rzecz Przemysłu, członek rzeczywisty Sakskiej Akademii Nauk w Lipsku, członek rady Szkoły Wyższej w Hof, recenzent, a następnie członek Niemieckiego Stowarzyszenia ds. Badawczych w dziedzinie technik włókienniczych. Jest członkiem Międzynarodowej Federacji Dziewiarzy, członkiem rady programowej międzynarodowego czasopisma "Melliand Textilberichte", członkiem wielu rad naukowych instytutów badawczych oraz członkiem Kuratorium Niemiecko-Rosyjskiego Forum w Berlinie. W 2000 roku prof. Peter Offerman otrzymuje tytuł i godność doktora h.c. Uniwersytetu Państwowego Technologii i Projektowania w Petersburgu. [...]

Prof. Peter Offerman jest autorem znaczącej liczby publikacji z dziedziny włókiennictwa i maszyn włókienniczych. Jest autorem ponad 300 publikacji w czasopismach o zasięgu światowym, współautorem 4 książek, 23 patentów oraz 130 referatów wygłoszonych na krajowych i międzynarodowych konferencjach. Jego podręcznik pt. "Grundlagen der Maschenwaren - Technologie", przetłumaczony również na język rosyjski, jest cenną pozycją dydaktyczną, znaną również w Polsce.

W swych pracach Kandydat rozwija techniki dziewiarskie w zakresie automatycznego sterowania przygotowaniem wzorów dla maszyn dziewiarskich. Formułuje, między innymi, modele matematyczne dla realizacji wykonywanych poza maszyną operacji przygotowania wzorów jako nieodzownego warunku zastosowania techniki cyfrowej w automatyzacji procesu wzorowania. Znane są również prace Kandydata z zakresu wyznaczania sztywności zginania dla włókien i przędz. Z tego zakresu Kandydat opracował nową metodę. W wielu przypadkach Kandydat w swych artykułach stawia sobie za cel sformułowanie problemu i zainicjowanie twórczej, inspirującej dyskusji.

Kontakt profesora Petera Offermana z dawnym Wydziałem Włókienniczym Politechniki Łódzkiej datuje się od lat 60., gdy przybył do Katedry dziewiarstwa na staż naukowy. Jego dalsze wizyty w tej Uczelni odbywały się w odstępach kilkuletnich i służyły wymianie doświadczeń w zakresie prowadzonych prac naukowych. Do dzisiaj profesor Peter Offerman przysyła do katedr Wydziału Inżynierii i Marketingu Tekstyliów materiały dotyczące prac z zakresu włókiennictwa, zamieszczane w Zeszytach Naukowych Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie. O bliskich kontaktach z Polską świadczy jego uczestnictwo w wielu konferencjach poświęconych włókiennictwu, a organizowanych w Polsce. Od wielu lat Kandydat jest członkiem komitetów naukowych cyklicznych konferencji IMTEX organizowanych przez Wydział Inżynierii i Marketingu Tekstyliów.

Pracownicy Wydziału Inżynierii i Marketingu Tekstyliów byli częstymi gośćmi Profesora Petera Offermana, zwłaszcza przy okazji organizowanych przez niego konferencji. A dzięki wielkiej życzliwości prof. Petera Offermana kilku doktorantów Politechniki Łódzkiej mogło odbyć staże naukowe i wykonać niezbędne badania w niemieckich placówkach naukowo-badawczych. Należy podkreślić, że stałe kontakty prof. Petera Offermana z pracownikami Politechniki Łódzkiej przyczyniły się do zacieśnienia współpracy między Uniwersytetem Technicznym w Dreźnie a Politechniką Łódzką i przyniosły wymierne korzyści w usprawnianiu procesu dydaktycznego z zakresu technologii dziewiarskich.

Warto dodać, że prof. Peter Offerman jako członek spółki TUDAG, działającej przy Politechnice Drezdeńskiej, podpisał dokument o współpracy z Politechniką Wrocławską w zakresie projektów badawczych i koordynacji projektów unijnych z tym, że przedstawicielstwo firmy TUDAG zobowiązało się działać na rzecz transferu wiedzy do gospodarki w całym regionie.

Przytoczone argumenty, a w szczególności bogaty dorobek naukowy Kandydata, jego rozległa wiedza, osiągnięcia dydaktyczne i w sferze

organizacji nauki, a nade wszystko wybitne, twórcze dokonania w dziedzinie włókiennictwa, znacząca pozycja międzynarodowa, dynamicznie rozwijana współpraca z polską nauką oraz działania integrujące włókiennictwo europejskie w pełni uzasadniają wniosek Politechniki Łódzkiej o nadanie Profesorowi Dr. Habil. Inż. Peterowi Offermanowi najwyższej godności akademickiej. [...]"

W tajnym głosowaniu Senat jednomyślnie - 46 głosami - postanowił zaakceptować wniosek Politechniki Łódzkiej.

■ Rozpoczynając punkt poświęcony **zaopiniowaniu wniosku Politechniki Koszalińskiej w sprawie nadania tytułu i godności doktora h.c. profesorowi Henrykowi Hawrylakowi z Politechniki Wrocławskiej** Rektor W. ZIELIŃSKI przypomniał, że uchwałą z dnia 24 stycznia br. Senat powierzył obowiązki recenzenta wniosku prof. dr hab. inż. Leszkowi Dobrzańskiemu. Prof. L. DOBRZAŃSKI przedstawił swoją opinię, w której czytamy m.in.:

"Pan prof. zw. dr hab. inż. Henryk Stanisław Hawrylak dr h.c., urodzony 24.05.1924 roku w Lublinie, po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Zamościu w roku 1945 podjął studia wyższe na Wydziale Mechaniczno-Elektrotechnicznym nowoutworzonej we Wrocławiu uczelni wyższej, Uniwersytetu i Politechniki Wrocławskiej, którą ukończył w roku 1950. Już w czasie studiów, w latach 1947-1948 uczestniczył pod kierunkiem P. Prof. Romana Sobolskiego w pracach nad tworzoną wówczas przez niego Katedrą Maszyn Dźwigowych i Urządzeń Transportowych Politechniki Wrocławskiej.

Pan prof. zw. dr hab. inż. Henryk Stanisław Hawrylak dr h.c. wszystkie swe stopnie i tytuły naukowe uzyskał na Wydziale Mechanicznym Politechniki Wrocławskiej. W roku 1961 ukończył pracę doktorską i uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych. Przewód habilitacyjny zakończył się nadaniem mu stopnia naukowego doktora habilitowanego przez Radę Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej w roku 1965. Jako pracownik naukowo-dydaktyczny Politechniki Wrocławskiej w roku 1969 uzyskał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk technicznych, a roku 1975 tytuł naukowy profesora zwyczajnego. W roku 2000 macierzysta uczelnia - Politechnika Wrocławska - uhonorowała Profesora tytułem honorowym i godnością doktora honoris causa.

Imponująca jest kariera zawodowa Pana prof. dr. hab. inż. Henryka Stanisława Hawrylaka dr h.c., a jego aktywność zawodowa trwa ponad 55 lat, które niemal w całości poświęcił Politechnice Wrocławskiej. [...]

Bodaj najważniejsze dla polskiej nauki ze wszystkich funkcji pełnionych przez Pana prof. dr. hab. inż. Henryka Stanisława Hawrylaka dr h.c. jest jego członkostwo i niezwykła aktywność w Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Kadr Naukowych przy Prezesie Rady Ministrów w latach 1987-1990, a następnie od roku 1990 wiceprzewodniczącego, a od roku 1998 przewodniczącego Sekcji Nauk Technicznych Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych.

Pan prof. zw. dr hab. inż. Henryk Stanisław Hawrylak dr h.c. za swe nieprzeciętne osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne uzyskał liczne nagrody i wyróżnienia, w tym w latach 1984 i 1986 Nagrody Państwowe za udział w opracowaniu odpowiednio koparki kołowej oraz maszyn składowiskowych, a w roku 1980 tytuł Mistrza techniki NOT za współautorstwo konstrukcji koparki kołowej wielonaczyniowej. Ma liczne odznaki, w tym 50-lecia Politechniki Wrocławskiej, Budowniczego Wrocławia, Pioniera Wrocławia, Zasłużonego dla Dolnego Śląska oraz Złote Odznaki SIMP i NOT. Został odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej, a także Medalem Politechniki Wrocławskiej. [...]

Osiągnięcia w zakresie badań kinetyki procesów mechanicznego urabiania i ładowania surowców mineralnych stanowią istotę szkoły naukowej utworzonej przez Pana prof. dr. hab. inż. Henryka Stanisława Hawrylaka dr h.c. Szkoła ta wydała 5 profesorów nauk technicznych oraz 4 kolejnych doktorów habilitowanych nauk technicznych. Pod kierunkiem Profesora 16 młodych naukowców wykonało swe prace doktorskie. Wysoki autorytet naukowy, szacunek jakim darzą go środowiska naukowe oraz bardzo wysokie kompetencje naukowe zadecydowały o tym, że liczne Rady Wydziałów i Rady Naukowe, a także Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych powołały go ponad 70-krotnie na funkcję recenzenta, w tym 24 prac doktorskich, 15 rozpraw habilitacyjnych, 27 postępowań o poparcie wniosków o nadanie tytułu naukowego profesora oraz 7-krotnie w postępowaniach o nadanie tytułu i godności doktora honoris causa. Świadczy to niewątpliwie o powszechnej wysokiej ocenie jego aktywności naukowej, powszechnym uznaniu go jako wybitnego naukowca i specjalisty w dziedzinie konstrukcji i eksploatacji maszyn i urządzeń górniczych oraz transportowych, oraz o jego niekwestionowanym udziale w kształceniu i rozwoju kadr naukowych w Polsce. Autorytet ten z pewnością potwierdza jego udział, a wielokrotnie przewodnictwo licznych rad, komitetów i komisji w licznych instytucjach i stowarzyszeniach naukowych. Profesor cieszy się również wielkim autorytetem w środowisku naukowym i zawodowym za granicą. Jego wielka wiedza za-

owocowała licznymi i nieprzeciętnymi wdrożeniami przemysłowymi, a efekty ekonomiczne tych rozwiązań są bardzo znaczące i wpłynęły na niemal rewolucyjną zmianę warunków funkcjonowania całej gałęzi przemysłu: maszyn górniczych oraz wydobywczego, głównie górnictwa odkrywkowego. [...]

Pełniąc liczne funkcje organizacyjne w macierzystej Uczelni, w tym przez kilka kadencji dziekana Wydziału Mechanicznego, kierownika zakładu oraz dyrektora instytutu, a także przewodniczącego Senatu i licznych komisji senackich oraz wielu komisji i rad naukowych w wielu instytucjach naukowych i przemysłowych, a przede wszystkim przez blisko 20 lat bardzo ważnych funkcji dla kreowania systemu naukowego w Polsce oraz rozwoju kadr naukowych, w tym członka, a następnie wiceprzewodniczącego i przewodniczącego Sekcji Nauk Technicznych Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych - Pan prof. zw. dr hab. inż. Henryk Stanisław Hawrylak dr h.c. wykazał (czyniąc to w dalszym ciągu) wielkie zaangażowanie i talent i osiągając ogromne sukcesy, z czego korzysta bez przesady całe środowisko naukowe w Polsce, a także społeczność akademicka jego macierzystej Uczelni - Politechniki Wrocławskiej oraz wiele przedsiębiorstw przemysłowych.

Oprócz ogromnego autorytetu naukowego i zawodowego, jakim cieszy się w środowisku naukowym i przemysłowym, Pan prof. zw. dr hab. inż. Henryk Stanisław Hawrylak dr h.c. reprezentuje wzorcowe walory moralne, jest życzliwy ludziom, skromny i po ludzku dobry, czym zjednał sobie i nadal zjednuje liczną rzeszę sympatyków i przyjaciół. [...]

Biorąc zatem pod uwagę, że Pan prof. zw. dr hab. inż. Henryk Stanisław Hawrylak dr h.c. położył wielkie zasługi dla rozwoju polskiej nauki, a zwłaszcza dla rozwoju kadr w dziedzinie nauk technicznych w kraju, jak również walnie przyczynił się do rozwoju mechaniki oraz budowy i eksploatacji maszyn roboczych, zwłaszcza w górnictwie odkrywkowym i skalnym, na co zwróciłem uwagę, a także wykazał się licznymi zasługami, których nie zdołałem należycie podkreślić w niniejszej recenzji wniosku do Wysokiego Senatu Politechniki Śląskiej, aby wyrazić pełne poparcie dla inicjatywy Senatu Politechniki Koszalińskiej w sprawie przyznania mu tytułu i godności doktora honoris causa tej Uczelni."

W tajnym głosowaniu Senat 45 głosami przy jednym wstrzymującym się postanowił pozytywnie zaopiniować wniosek Politechniki Koszalińskiej.

■ Otwierając punkt poświęcony **zaopiniowaniu wniosku Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w sprawie nadania tytułu i god-**

ności doktora h.c. profesorowi Romanowi Neyowi Rektor W. ZIELIŃSKI przypomniał, że uchwałą z dnia 24 stycznia br. Senat powierzył obowiązki recenzenta wniosku prof. dr hab. inż. Wiesławowi Gabzdylowi. Prof. W. GABZDYL przedstawił swoją opinię, w której czytamy m.in.:

"Prof. zw. dr hab. inż. Roman Ney, członek rzeczywisty PAN, członek czynny PAU, emerytowany profesor AGH w Krakowie, specjalista z geologii surowców energetycznych i geotermii, urodził się 18 lutego 1931 roku w Pińsku. W 1950 roku ukończył Liceum Ogólnokształcące w Tarnowie, a w 1955 roku Wydział Geologiczno-Poszukiwawczy AGH w Krakowie. Pracę rozpoczął w 1952 roku w tej Uczelni jako zastępca asystenta, następnie zajmował kolejno wszystkie stanowiska pracownika naukowo-dydaktycznego i uzyskiwał stopnie naukowe i tytuły naukowe. [...]

W jego dorobku naukowym znajduje się 211 opublikowanych prac, w tym 47 zagranicznych oraz cztery patenty. Wyniki badań przedstawiał na konferencjach i kongresach w kraju i za granicą, m.in. na Kongresach Nauki Polskiej, kongresach geologicznych, górniczych i energetycznych. Jest autorem bądź współautorem licznych monografii, książek i rozdziałów w książkach, a także opinii i ekspertyz. Wypro-mował 26 doktorów, opiekował się 11 habilitacjami. Pięciu jego wychowanków uzyskało tytuły profesora. Opiniował szereg rozpraw doktorskich, habilitacyjnych i wniosków o tytuł profesora, m.in. dla Politechniki Śląskiej, a także wniosków o nadanie tytułu doktora honoris causa. Jest członkiem w wielu Radach Naukowych i komitetach redakcyjnych.

Dorobek naukowy profesora Ney, w ujęciu chronologicznym, mieści się w obrębie czterech głównych zagadnień badawczych:

- 1) Budowa geologiczna Karpat, Przedgórze Karpat i Lubelszczyzny w aspekcie prospekcji naftowej.
- 2) Gospodarka surowcami mineralnymi w pełnym cyklu od dokumentowania złóż kopalni do gospodarczego wykorzystania surowców.
- 3) Warunki geologiczne występowania energii geotermalnej w Polsce i możliwości jej wykorzystania w ciepłownictwie.
- 4) Bilans paliwowo-energetyczny kraju oraz badania rynku paliw i energii. [...]

Szczególne miejsce w dorobku naukowym prof. Ney, zajmują wyniki badawcze nad podstawami naukowymi gospodarki surowcami mineralnymi od etapu dokumentowania złóż kopalni do etapu gospodarczego wykorzystania surowców mineralnych. Opracowane przez prof. Ney teoretyczne założenia gospodarki surowcami mineralnymi oraz zdefiniowanie i określenie pozycji w nauce i gospodarce tej interdyscyplinar-

nej specjalności zostały przedstawione na Zgromadzeniu Ogólnym PAN w 1983 roku. Program efektywnego wykorzystywania surowców mineralnych, przyjęty przez PAN, był realizowany pod kierunkiem prof. Ney. Ney, a wyniki badań stworzyły podstawy dla reformy rynkowej gospodarki surowcami mineralnymi, w szczególności w górnictwie węgla kamiennego. O znaczeniu tej interdyscyplinarnej nauki świadczyć może powołanie w 1986 roku, w obrębie struktur PAN, Centrum (obecnie Instytut) Podstawowych Problemów Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią, którym od początku kierował jego organizator, tj. prof. Ney. Równocześnie kontynuował pracę w AGH. Z inicjatywy prof. Ney zaczął wychodzić od 1985 roku kwartalnik PAN "Gospodarka Surowcami Mineralnymi", którego redaktorem naukowym jest prof. Ney. Kwartalnik ten zyskał uznanie w kraju i za granicą i został zarekomendowany do wpisu na tzw. listę filadelfijską. Pod redakcją prof. Ney wydawane są kolejne tomy monografii "Surowce mineralne Polski". Także z inicjatywy prof. Ney został utworzony przy Wydziale VII PAN - Nauk o Ziemi i Nauk Górniczych Komitet Gospodarki Surowcami Mineralnymi, którym od jego powstania kieruje prof. Ney.

Prof. Ney jest także inicjatorem badań nad wykorzystaniem energii geotermalnej w Polsce. Wieloletnie badania budowy wglębnej Karpat pozwoliły mu wykazać teoretyczne możliwości występowania wód geotermalnych na Podhalu, co następnie zostało potwierdzone wierceniami. W końcu lat osiemdziesiątych został zrealizowany program prof. Ney, doprowadzając do wybudowania pierwszej w Polsce instalacji geotermalnej [...]. Śledząc publikacje prof. Ney i jego współpracowników, będące wynikiem kompleksowych badań nad wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii, można stwierdzić, że pod jego kierunkiem ukształtowała się szkoła naukowa geotermii.

Pod kierunkiem prof. Ney prowadzone są także badania nad bilansem paliwowo-energetycznym kraju i polityką energetyczną państwa. Szczególnie ważne miejsce zajmują zagadnienia dotyczące roli węgla kamiennego i dylematy transformacji polskiego górnictwa węgla kamiennego. W tym zakresie prof. Ney wykonał szereg opinii i ekspertyz, zajmował wielokrotnie, publicznie i w kołach decydenckich, stanowisko w sprawie restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego. W ostatnich latach prof. Ney i jego współpracownicy prowadzą badania nad rynkiem paliw i energii, których wyniki mają istotne znaczenie dla dokonującej się transformacji kompleksu paliwowo-energetycznego. Prof. Ney utworzył forum dyskusyjne naukowców i decydentów w ramach organizowanych przez niego cyklicznie konferencji "Zagadnienia surowców energetycznych w gospodarce krajowej". Od 1989 roku wydaje półrocznik "Polityka Energetyczna".

Dziełem prof. Ney jest utworzony w AGH Wydział Paliw i Energii, na którym w latach 1995-2001 kierował Katedrą Polityki Energetycznej.

Prof. Ney zajmował szereg poważnych stanowisk, jak również pełnił wiele funkcji ważnych dla organizacji nauki i szkolnictwa wyższego. Między innymi był dwukrotnie rektorem AGH (1971-1974 i 1979-1981), podsekretarzem stanu w Ministerstwie Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1974-1978), sekretarzem Wydziału Nauk o Ziemi i Nauk Górniczych PAN (1984-1988), sekretarzem naukowym PAN (1988-1989) oraz wiceprezesem PAN (1990-1992). Prof. Ney wniósł znaczny wkład do nauki w postaci własnych, oryginalnych koncepcji i wyników badań o poznawczym i praktycznym znaczeniu dla geologii, górnictwa i energetyki. Inicjując i kierując badaniami przyczynił się wydatnie do rozwoju kadry naukowej i stworzenia szkół naukowych w zakresie geologii naftowej, gospodarki surowcami mineralnymi i geotermii. [...] Przedstawiając w ogólnym zarysie wyniki działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej prof. Ney, uzyskane w latach 1952-2004, stwierdzam, że stanowią one osiągnięcia wybitne, pozwalające wnosić do Wysokiego Senatu Politechniki Śląskiej o pozytywne zaopiniowanie wniosku Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie o nadanie tytułu i godności doktora honoris causa profesorowi Romanowi Neyowi."

W tajnym głosowaniu Senat 43 głosami przy jednym wstrzymującym się wyraził pozytywną opinię o wniosku AGH.

■ W kolejnym punkcie posiedzenia Rektor W. ZIELIŃSKI poinformował o piśmie rektora Politechniki Częstochowskiej dotyczącym **wszczęcia postępowania o nadanie tytułu i godności doktora honoris causa profesorowi Valentinowi Danchenko** z Narodowej Metalurgicznej Akademii Ukrainy.

W porozumieniu z Dziekanem Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii prof. L. Blachą Rektor W. ZIELIŃSKI zaproponował powołać na recenzenta wniosku prof. dra hab. inż. Marka Hetmańczyka.

W tajnym głosowaniu Senat jednomyślnie - 43 głosami - zaakceptował tę kandydaturę.

■ Następnie Rektor W. ZIELIŃSKI poinformował o piśmie rektora Politechniki Częstochowskiej dotyczącym **wszczęcia postępowania o nadanie tytułu i godności doktora honoris causa profesorowi Olgierdowi Zienkiewiczowi** z Uniwersytetu Walijskiego w Swansea.

Rektor W. ZIELIŃSKI, w porozumieniu z Dziekanem Wydziału Mechanicznego Technolo-

gicznego prof. L. Dobrzańskim, zaproponował powołać na recenzenta wniosku prof. dra hab. inż. Eugeniusza Świtońskiego.

W tajnym głosowaniu Senat 44 głosami przy dwóch wstrzymujących się zaakceptował tę kandydaturę.

■ W kolejnym punkcie Rektor W. ZIELIŃSKI poinformował o piśmie rektora Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej dotyczącym **wszczęcia postępowania o nadanie tytułu i godności doktora honoris causa profesorowi Janowi Krysińskiemu**, rektorowi Politechniki Łódzkiej.

Rektor W. ZIELIŃSKI, w porozumieniu z Dziekanem Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki prof. M. Bodzkiem, zaproponował powołać na recenzenta wniosku prof. dra hab. inż. Tadeusza Chmielniaka.

W tajnym głosowaniu Senat 44 głosami przy jednym wstrzymującym się zaakceptował tę kandydaturę.

■ W kolejnym punkcie Senat rozpatrzył wniosek Rady Wydziału Mechanicznego Technologicznego o **nadanie tytułu i godności doktora honoris causa Politechniki Śląskiej profesorowi Jurijowi Rudawskiemu**, rektorowi Politechniki Lwowskiej.

Senat przychylił się do wniosku i postanowił:

- powierzyć obowiązki promotora przewodu prof. dr hab. inż. Eugeniuszowi Świtońskiemu,
- zwrócić się z prośbą do Senatu Politechniki Wrocławskiej oraz Politechniki Krakowskiej o zaopiniowanie wniosku.

■ Następnie Senat rozpatrzył wniosek Rady Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki o **nadanie tytułu i godności doktora honoris causa Politechniki Śląskiej profesorowi Ryszardowi Tadeusiewiczowi**, rektorowi Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Senat przychylił się do wniosku i postanowił:

- powierzyć obowiązki promotora przewodu prof. dr hab. inż. Antoniemu Niederlińskiemu,
- zwrócić się z prośbą do Senatu Politechniki Wrocławskiej oraz Politechniki Poznańskiej o zaopiniowanie wniosku.

■ Z kolei Senat rozpatrzył dwa wnioski Dziekana Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki w sprawie **uczczenia pamięci profesorów Edmunda Romera i Jerzego Siwińskiego tablicami honorowymi**. Senat zaakceptował umieszczenie w gmachu Wydziału tablic następującej treści:

Profesor

Edmund Romer

**Doktor honoris causa Politechniki Śląskiej
Metrolog, konstruktor, technolog
w dziedzinie miernictwa przemysłowego
1904-1988**

Profesor

Jerzy Siwiński

**Doktor honoris causa Politechniki Śląskiej
Współtwórca Wydziału Automatyki
zasłużony w rozwoju teorii układów cyfrowych
i automatyzacji procesów przemysłowych
1908-1990**

■ Wniosek Rady Wydziału Matematyczno-Fizycznego w sprawie **pierwszego mianowania dr hab. inż. Bogusławy Adamowicz na stanowisko profesora nadzwyczajnego** w Politechnice Śląskiej przedstawił Dziekan, prof. S. KOCHOWSKI.

Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił przewodniczący Komisji, Prorektor M. DOLIPSKI.

Dr hab. inż. Bogusława Adamowicz

rozpoczęła pracę w Politechnice Śląskiej w 1979 roku. Stopień doktora uzyskała w 1988 roku w Instytucie Fizyki Politechniki Wrocławskiej, zaś doktora habilitowanego w 2002 roku na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki tej samej uczelni.

Uprawiana przez nią dyscyplina to *fizyka* ze specjalnością *fizyka ciała stałego*, zaś główne zainteresowania naukowo-badawcze obejmują:

- zjawiska nierównowagowe generowane światłem na powierzchniach półprzewodników
- metody bezkontaktowe wspomagane komputerowo do diagnostyki właściwości elektronowych powierzchni i granic fazowych struktur półprzewodnikowych stosowanych w optoelektronice, mikroelektronice i sensorach gazów
- metody numeryczne oparte na algorytmach genetycznych do analizy danych doświadczalnych.

Publikowany dorobek obejmuje 98 pozycji (po habilitacji - 13).

Prowadzi zajęcia dydaktyczne (wykłady, ćwiczenia rachunkowe i laboratoria) z fizyki, elektromagnetyzmu i mikroelektroniki (1979-2005) na kilku wydziałach, w szczególności wykłady w języku angielskim na makrokierunku Wydziału AEil oraz dla doktorantów kierunku Elektronika i Telekomunikacja. Była promotorem jednej pracy doktorskiej (ukończona z wyróżnieniem); prowadziła 5 prac magisterskich (jedna nagrodzona w ogólnopolskim konkursie im. W. Trzebiatowskiego).

Dr hab. B. Adamowicz odbyła krótkoterminowe staże naukowe w Uniwersytecie w Namur, w Belgii (1987, 1988), w Uniwersytecie B. Pascala w Clermont-Ferrand, Francja (2003, 2004), oraz 15-miesięczne staże podoktorskie w Istituto di Struttura della Materia/CNR, Frascati/Rzym, Włochy (1993-1994) i w Research Centre for Interface Quantum Electronics na Uniwersytecie Hokkaido w Sapporo, Japonia (1996-1997).

Współpracuje z następującymi ośrodkami naukowymi:

- Research Centre for Interface Quantum Electronics na Uniwersytecie Hokkaido w Sapporo - projekt współpracy międzyrządowej (2003-2005) R125(T) "A study on Surface States of Compound Semiconductor Quantum-Nanostructures";
- Uniwersytet B. Pascala, Clermont-Ferrand - umowa bilateralna, Socrates;
- Thomson Microelectronics, Mediolan - współpraca bezumowna;
- Istituto di Struttura della Materia/CNR, Rzym - współpraca bezumowna.

W Politechnice Śląskiej pełni lub pełniła następujące funkcje:

- Pełnomocnik Dziekana Wydziału Matematyczno-Fizycznego ds. programów TEMPUS (1994-1997) oraz SOCRATES (od 2002);
- Pełnomocnik Dziekana Wydziału Matematyczno-Fizycznego ds. programów międzynarodowych i współpracy z zagranicą (1995-1999);
- Pełnomocnik dyrektora Instytutu Fizyki ds. zatrudnienia absolwentów Fizyki Technicznej (1989).

Senat w tajnym głosowaniu zaakceptował wniosek jednomyślnie (44 głosami).

■ Wniosek Rady Wydziału Matematyczno-Fizycznego w sprawie **przedłużenia mianowania dra hab. inż. Tadeusza Pustelnego, prof. nzw. w Pol. Śląskiej, na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony** w Politechnice Śląskiej przedstawił Dziekan, prof. S. KOCHOWSKI.

Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił przewodniczący Komisji, Prorektor M. DOLIPSKI.

Dr hab. inż. Tadeusz Pustelny, prof. nzw. w Pol. Śląskiej, lat 54, jest zatrudniony w Politechnice Śląskiej od 1973 roku. Stopień doktora uzyskał w roku 1981 w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie, zaś doktora habilitowanego w roku 1997 na Wydziale Elektroniki Politechniki Wrocławskiej. Działalność naukową prowadzi w dyscyplinie *elektronika*, specjalności *optoelektronika* i *akustoelektronika*, skupiając główne zainteresowania naukowe na propagacji

pola elektromagnetycznego w strukturach włóknistych i planarnych, zjawiskach akustoelektronowych oraz zastosowaniu technik optoelektronicznych i akustoelektronicznych w technice i medycynie.

Dorobek naukowy prof. T. Pustelnego w ujęciu liczbowym przedstawia się następująco (w nawiasie - po nominacji):

- publikacje: 171 (74) w tym
  - monografie: 2 (0) (współautor)
  - skrypty: 1 (1) (współautor)
  - artykuły w czasopismach zagranicznych: 80 (41)
  - artykuły w archiwach PAN: 6 (3)
  - artykuły w czasopismach krajowych: 41 (6)
  - referaty publikowane za granicą: 16 (9)
- nadane patenty: 6 (6)
- zaproszone wykłady za granicą: 7 (5)
- zakończone przewody doktorskie: 2 (2)
- otwarte przewody doktorskie: 3 (3).

Osiągnięcia prof. T. Pustelnego w działalności dydaktycznej to:

- wykłady specjalistyczne na trzech wydziałach Uczelni, wykłady z *Optoelectronics* w języku angielskim na Wydziale AEil;
- wykłady z Podstaw Fizyki na kilku wydziałach Uczelni;
- promotorstwo około 20 prac dyplomowych na kierunkach Fizyka Techniczna oraz Elektronika i Telekomunikacja (MF) oraz 2 prac dyplomowych na kierunku Automatyka i Robotyka (AEil);
- opieka nad dwoma studentami studiów indywidualnych na kierunku Fizyka Techniczna;
- współdziałł w organizacji laboratoriów specjalistycznych z Optoelektroniki, Techniki Światłowodowej, Czujników Optoelektronicznych, Akustoelektroniki na Wydziale Matematyczno-Fizycznym.

Prof. T. Pustelny współpracuje z krajowymi i zagranicznymi jednostkami naukowymi i badawczymi. Są wśród nich:

w *kraju*: Energopomiar-Energotest Gliwice, Pracownia Technologii Światłowodów w Lublinie, Instytut Elektrotechniki w Warszawie, Instytut Energetyki w Łodzi, Fundacja Rozwoju Kardiologii w Zabrze (jest członkiem Rady Naukowej Fundacji), Instytut Optoelektroniki WAT w Warszawie, Centrum Chemii Polimerów PAN w Zabrzu, Katedra Promieniowania Optycznego Politechniki Białostockiej, Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie, Instytut Techniki i Aparatury Medycznej w Zabrzu, Klinika Chorób Wewnętrznych i Medycyny Fizykalnej ŚIAM w Bytomiu;

za *granicą*: Istituto di Metrologia "G. Colonetti", Turyn, Włochy; Dept. of Electrical Engineering, University of Oulu, Finlandia; Aristotle University of Thessaloniki, Electronic Laboratory at Dept. of Physics, Grecja; Laboratoire d'Optique P.M. Duffieux, Universite de Franche-

Comte, Besancon Cedex, Francja; Departamento Electromecanica University of Beira Interior, Covilha, Portugalia; Institute of Applied Physics, Electrical Dept., Paderborn, Niemcy; University of Twente, Enschede, Holandia; OPTIWAVE Corp., Ottawa, Kanada; Applied Optics Laboratory at Saratov State University, Rosja; Radioengineering Institute, Moskwa, Rosja.

Pełnił lub pełni następujące funkcje w Politechnice Śląskiej: kierownik Zakładu Optoelektroniki, pełnomocnik dziekana ds. współpracy z zagranicą (1999-2003), członek Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów (1997-2003).

Senat w tajnym głosowaniu zaakceptował wniosek jednomyślnie (44 głosami).

■ Wniosek Rady Wydziału Architektury w sprawie **mianowania prof. dra hab. inż. arch. Jacka Radziejewicza-Winnickiego, na stanowisko profesora zwyczajnego** w Politechnice Śląskiej przedstawiła Pani Dziekan, prof. N. JUZWA.

Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił przewodniczący Komisji, Prorektor M. DOLIPSKI.

Prof. dr hab. inż. arch. Jacek Radziejewicz-Winnicki, lat 61, pracuje na Uczelni od 1973 roku. Stopnie doktora (1977) i doktora habilitowanego (1989) uzyskał na Politechnice Wrocławskiej, a tytuł profesora otrzymał w roku 2001. Pracę naukową prowadzi w dyscyplinie *architektura i urbanistyka*, specjalizując się w *historii architektury oraz ochronie i konserwacji zabytków*. Jego główne zainteresowania naukowo-badawcze koncentrują się na historii architektury polskiej oraz ochronie dziedzictwa kulturowego.

Publikowany dorobek naukowy prof. J. Radziejewicza-Winnickiego obejmuje 39 pozycji (po uzyskaniu tytułu naukowego - 8). Wypromował 9 (6) doktorantów, w tym 4 (2) z wyróżnieniem. Sporządził 17 (8) recenzji prac doktorskich i habilitacyjnych oraz 16 (2) opinii naukowych i recenzji prac studialnych. Samodzielnie lub w zespole wykonał 55 prac projektowych, studialnych i naukowo-badawczych.

Wypromował 135 absolwentów; za osiągnięcia dydaktyczne otrzymał 5 nagród Rektora, 2 wyróżnienia w plebiscycie studenckim "Złota Kreda" oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej. Działa aktywnie w Komitecie Naukowym Fundacji Romualdo del Blanco we Florencji.

Pełnił lub pełni następujące funkcje w Politechnice Śląskiej:

- prodziekan ds. studenckich (1992, 1993-1996, 1996-1999),
- prodziekan ds. nauki (od 2002),
- kierownik Zakładu Konserwacji Zabytków i Historii Architektury Polskiej (1990-2004).

Senat w tajnym głosowaniu poparł wnioszek 44 głosami przy jednym przeciwnym.

■ Senat **rozszerzył skład Senackiej Komisji ds. Godności Honorowych** na okres do 31 sierpnia 2005 roku o prof. dr. hab. inż. Tadeusza Glinkę (RE) oraz prof. dr. hab. inż. Czesława Sajdaka (RM).

cdn.

Red.

(na podstawie otrzymanych dokumentów)

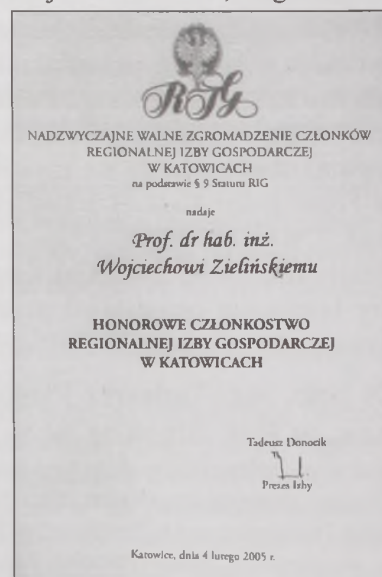
KRONIKA REKTORSKA

● 1 i 8 lutego br. Prorektor prof. R.K. WILK uczestniczył w rozmowach w Południowym Koncernie Energetycznym.

● 2 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI spotkał się w Urzędzie Marszałkowskim z marszałkiem Województwa Śląskiego Michałem Czarskim. W rozmowie poruszono sprawy 60-lecia Politechniki Śląskiej oraz udział Uczelni w programach europejskich.

● 3 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI oraz prorektorzy: W. CHOLEWA, M. DOLIPSKI i R.K. WILK uczestniczyli w uroczystym otwarciu Laboratorium Robotów Mobilnych na Wydziale Elektrycznym. Laboratorium było współfinansowane przez Górnośląski Zakład Elektroenergetyczny.

● 4 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI wziął udział w Walnym Zgromadzeniu Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach, zorganizowanym z okazji 15-lecia utworzenia Izby. Rektor W. Zieliński oraz dyrektor administracyjny W. Wydrychiewicz zostali uhonorowani nadaniem honorowego członkostwa Izby. *(Dyplom prezentujemy obok).*

● 7 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI oraz prorektorzy: W. CHOLEWA i M. DOLIPSKI uczestniczyli w posiedzeniu Komitetu Obchodów 60-lecia Politechniki Śląskiej.

- 7 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI wziął udział w programie Telewizji Katowice poświęconym zagadnieniom naboru na studia w 2005 roku w związku z wprowadzeniem "nowej matury".
- 8 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI oraz Prorektor M. DOLIPSKI uczestniczyli w posiedzeniu Rektorskiej Komisji ds. Odznaczeń.
- 8 i 21 lutego br. Prorektor R.K. WILK wizytował wspólnie z prof. J. Świdrem Centrum Edukacyjno-Konferencyjne.
- 9 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI spotkał się w Urzędzie Wojewódzkim z Wojewodą Śląskim Lechosławem Jarzębskim. W rozmowie poruszono sprawę Uczelni.
- 10 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI wziął udział w wyborach Społecznego Inspektora Pracy w Politechnice Śląskiej.
- 10 lutego br. Prorektor R.K. WILK uczestniczył w zebraniu Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych w Krakowie.
- 10 lutego br. Prorektor M. DOLIPSKI uczestniczył w posiedzeniu Kapituły, której zadaniem było dokonanie wyboru laureatów konkursu "Ludzie Ziemi Gliwickiej AD 2004".
- 11 lutego br. Prorektor prof. R.K. WILK uczestniczył w zebraniu Rady Naukowej IChPW w Zabrze.
- 14 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI i Prorektor M. DOLIPSKI uczestniczyli w dziesiątej sesji Międzynarodowego Biura Termofizyki Górniczej, która pod przewodnictwem prof. J. Sułkowskiego odbyła się na Wydziale Górnictwa i Geologii.
- 14 lutego br. Prorektor M. DOLIPSKI przewodniczył posiedzeniu Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej.
- 16 lutego br. Prorektor W. CHOLEWA wziął udział w uroczystości nadania Profesorowi Czesławowi Cemplowi z Politechniki Poznańskiej tytułu i godności doktora honoris causa Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.
- 17 lutego br. Prorektor M. DOLIPSKI przewodniczył posiedzeniu Prezydium Rady Naukowej Śląskiego Centrum Zaawansowanych Technologii.
- 22 lutego br. Prorektor W. CHOLEWA przewodniczył posiedzeniu Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów.
- 22 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI oraz Prorektor W. CHOLEWA wzięli udział w uroczystości wręczenia nagród FIATa oraz w obradach Komitetu sterującego uczelni współpracujących z koncernem FIAT Auto Poland. Impreza miała miejsce w Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej. (*Więcej w rubryce "Konkurs FIATa"*).
- 23 lutego br. Prorektor R.K. WILK prowadził posiedzenie Rady Centrum Kształcenia Inżynierów w Rybniku.
- 24 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI oraz prorektorzy: W. CHOLEWA, M. DOLIPSKI i R.K. WILK uczestniczyli w seminarium naukowym pt. "Postępy w wybranych obszarach chemii i technologii organicznej" poświęconym 75. rocznicy urodzin prof. Mariana Taniewskiego. W trakcie uroczystości Jubilat otrzymał z rąk JM Rektora dyplom nadania Mu tytułu Honorowego Profesora Politechniki Śląskiej. (*Relacja z uroczystości w rubryce "Prof. dr hab. inż. Marian Taniewski Honorowym Profesorem Politechniki Śląskiej"*).
- 24 lutego br. Prorektor R.K. WILK spotkał się z Zespołem Ekspertów Państwowej Komisji Akredytacyjnej z kierunku studiów Inżynieria Materiałowa.
- W dniach 24-27 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI wziął udział w odbywających się w Politechnice Wrocławskiej obradach Prezydium KRASP i Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych. Obrady były poświęcone aktualnym problemom szkolnictwa wyższego.
- 25 lutego br. Prorektor M. DOLIPSKI przewodniczył siódmemu posiedzeniu Rady Naukowej Śląskiego Centrum Zaawansowanych Technologii (*szczegóły w rubryce "Godne odnotowania"*).
- 25 lutego br. Prorektor W. CHOLEWA otworzył w imieniu JM Rektora VI Gliwickie Targi Budownictwa, Ogrzewania i Wyposażenia Wnętrz, które odbyły się w Hali Sportowej Politechniki Śląskiej przy ul. Kaszubskiej w dniach 25-27 lutego br.
- 27 lutego br. Rektor W. ZIELIŃSKI uczestniczył w otwarciu 44 Sympozjonu "Modelowanie w Mechanice", zorganizowanego w Wiśle przez Wydział Mechaniczny Technologiczny.

PROF. DR HAB. INŻ. STANISŁAW MIERZWIŃSKI HONOROWYM PROFESOREM POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

Na posiedzeniu Senatu Politechniki Śląskiej 28 lutego br. odbyła się wzruszająca uroczystość wręczenia nadanego uchwałą z dnia 24 stycznia 2005 roku tytułu Honorowego Profesora Politechniki Śląskiej profesorowi Stanisławowi Mierzwińskiemu.

Otwierając uroczystość JM Rektor W. ZIELIŃSKI serdecznie powitał Profesora Mierzwińskiego oraz zaproszonych gości.

Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki, prof. M. BODZEK, przedstawił sylwetkę naukową, dydaktyczną i zawodową Profesora.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Mierzwiński pełnił na Politechnice Śląskiej wiele odpowie-

dzielnych funkcji: był kierownikiem Zakładu Urządzeń Odpylających, dyrektorem Instytutu Ogrzewnictwa, Wentylacji i Techniki Odpylania, członkiem Senatu Politechniki Śląskiej, przewodniczącym Senackiej Komisji Inwestycyjnej.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Mierzwiński był inicjatorem i organizatorem budowy Hali Technologicznej Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki, siedziby laboratorium Katedry OWiTO, promotorem i organizatorem laboratorium badawczego i dydaktycznego Katedry. Prof. dr hab. inż. Stanisław Mierzwiński w znaczącym stopniu przyczynił się do rozwoju dziedziny *Ogrzewnictwa, wentylacji i techniki odpylania* na Politechnice Śląskiej i w całym kraju. Wniósł duże zasługi w kształcenie kadr naukowo-badawczych, wypromował ośmiu doktorów i dwóch doktorów habilitowanych.

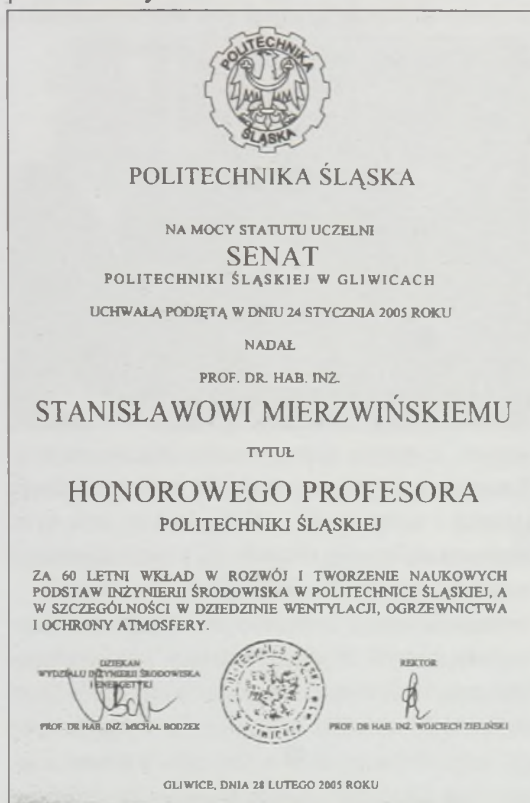
Główne obszary zainteresowań naukowo-badawczych prof. dr hab. inż. Stanisława Mierzwińskiego to badania zjawisk przepływowych w procesach wentylacji i w urządzeniach ochrony powietrza oraz gospodarowanie energią w budownictwie. Jego główne osiągnięcia to utworzenie szkoły prowadzącej badania w zakresie aerodynamiki stosowanej, związanej z poprawą efektywności i zmniejszeniem uciążliwości obiektów przemysłowych dla środowiska, rozwinięcie metod modelowania i badania procesów aerodynamicznych wentylacji przemysłowej oraz procesów cieplnych w budownictwie. W dorobku prof. dr hab. inż. Stanisława Mierzwińskiego znajduje się około 150 publikacji, w tym ponad 110 prac oryginalnych, 5 książkowych i około 35 zagranicznych. Prof. dr hab. inż. Stanisław Mierzwiński reprezentował - i nadal reprezentuje - Politechnikę Śląską w wielu komisjach i komitetach naukowych. Był członkiem CK ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych przy Prezydium Rady Ministrów (1994-1997), członkiem Prezydium Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz przewodniczącym Sekcji Ogrzewnictwa i Wentylacji, przewodniczącym Sekcji T07G i T09 KBN (1991-2001), członkiem Komisji Klimatyzacji Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa w Paryżu (1991-1995), członkiem Polskiego Komitetu Światowej Rady Energii (od 1992), członkiem Komisji Ochrony Środowiska i Utylizacji Odpadów oraz Komisji Energetyki Oddziału PAN w Katowicach (od 1970). Zasiadał w radach naukowych: Instytutu Metali Nieżelaznych w Gliwicach (1970-1978), IPIŚ-PAN w Zabrze (1978-1994), OBR Klimawent Katowice (1970-1991). Prof. dr hab. inż.

Stanisław Mierzwiński jest przedstawicielem Polski w Komitecie Wykonawczym Programu "Energy Conservation in Buildings and Community Systems" Międzynarodowej Agencji Energii w Paryżu (od 1993).

Głęboka wiedza, prawość, rzetelność i sumienność, cechujące prof. dra hab. inż. Stanisława Mierzwińskiego, sprawiły, że jest on osobą powszechnie szanowaną i wzorem dla studentów, doktorantów i młodych pracowników naukowo-dydaktycznych Politechniki Śląskiej.

JM Rektor i Dziekan wręczyli Profesorowi Stanisławowi Mierzwińskiemu dyplom "Za 60-letni wkład w rozwój i tworzenie naukowych podstaw inżynierii środowiska w Politechnice

Śląskiej, a w szczególności w dziedzinie wentylacji, ogrzewnictwa i ochrony atmosfery".

W swoim wystąpieniu Profesor Mierzwiński podziękował serdecznie za zaszczyt, odnosząc się równocześnie do trudnej drogi, jaką przebył w swoim, jakże aktywnym, życiu zawodowym naukowca, inżyniera i nauczyciela akademickiego na tle historii rozwoju Politechniki Śląskiej i macierzystego Wydziału.

"Magnificencjo, Wysoki Senacie, Panie Dziekanie, Dostojni Goście, Drodzy Przyjaciele!

Jestem wdzięczny Wysokiemu Senatowi i Wnioskodawcom za **zaszczytny tytuł Honorowego Profesora**, który dzisiaj otrzymałem. Przyjmuję z wielką przyjemnością to niespodziewane wyróżnienie, jako wyraz uznania Uczelni i moich Przyjaciół na Uczelni.

Patrzę z dużą przyjemnością na przyjazne mi grono znajomych, kolegów i wychowanków - mając w pamięci różne okresy przeżytej wspólnie historii. Zastanawiam się, co w mojej działalności w ubiegłych latach: **w Katedrze, na Wydziale i w Senacie** - może dawać podstawę do takiej wyróżniającej decyzji Wysokiego Senatu.

Magnificencjo, Wysoki Senacie!

Proszę pozwolić mi popatrzeć głośno i trochę nieformalnie na tę retrospekcję.

Najpierw trochę o początkach mojej bytności na Uczelni.

Pamięć moja sięga początków Politechniki Śląskiej w Krakowie w maju 1945 roku. Wtedy skończyła się II Wojna Światowa i od razu w maju powstała Politechnika Śląska z tymczasową siedzibą w AGH w Krakowie. Należałem do Jej pierwszych studentów. Ówczesni studenci, po latach wojny i okupacji, byli entuzjastami nauki - wierzyliśmy, że to droga powrotu do normalnego życia. W październiku 1945 była pierwsza inauguracja roku akademickiego już w Gliwicach. Kontynuowaliśmy studia jako najstarsi studenci Politechniki Śląskiej, bo już na II semestrze. Równocześnie rozpoczął studia nowy I semestr.

Czemu w Gliwicach, a nie w Katowicach? Wtedy w Krakowie była rozważana sprawa siedziby na Śląsku nowej Politechniki Śląskiej. Istniał, podobno, jakiś przedwojenny przepis, że wyższe uczelnie nie powinny być lokalizowane bliżej niż 100 km od siebie. Katowice były za blisko. Wybrano Gliwice.

Należałem do grona kolegów uczestniczących w projektowaniu godła Politechniki Śląskiej i Wydziału Mechanicznego. Przybyliśmy świe-

zo na Śląsk z różnych stron kraju i dla uczczenia tej Ziemi w godle Uczelni znalazł się Piastowski Orzeł Śląski, a ówczesny Wydział Mechaniczny wzięły wzór z odznaki Politechniki Lwowskiej.

Jeżeli Pan Rektor pozwoli - może mógłbym przekazać do Izby Pamięci Uczelni takie **oryginalne z 1945 r.** odznaki Uczelni i Wydziału, które dotychczas przez 60 lat z pietyzmem przechowywałem.

Jeszcze teraz często chodzę po schodach tego samego starego gmachu Wydziału Mechanicznego Energetycznego - jak w tamtych latach 40-tych. Tyle, że wtedy trudniej mi było chodzić po schodach rano na wykłady - po nieprzespanych nocach nad rysunkami.

Będąc tam, ciągle widzę za zamkniętymi drzwiami sal tego gmachu - moje sale wykładowe i moich wspaniałych nauczycieli o przedwojennej tradycji: Profesora i Rektora Ochęduszkę, promotora mojej magisterskiej pracy dyplomowej w 1950 roku, prof. Około-Kułaka, promotora mojego doktoratu w 1963 roku, profesorów i dziekanów: Tokarskiego, Stauba, Rubczyńskiego, Malarskiego, Ciechanowskiego, Szerszenia, Affanasowicza, Kutarbę, - że nie wymienię także szczegółowo ówczesnych adiunktów i asystentów - wszyscy byli szczerze oddani nauce i nauczaniu - widzę ich oczyma młodości, z lat studenckich.

Prof. Marceli Baran, mój dobry kolega ze studiów, był dziekanem Wydziału, gdy broniłem habilitacji w 1969 roku.

Prof. Tadeusz Teodorowicz-Todorowski w wierszowanym toaście na spotkaniu po moim doktoracie zachęcał los słowami:

*Niech zawsze Mu się kręcą koła
Niech nigdy Mu nie pęknie resor
Niech docent będzie i profesor.*

Nie było wtedy jeszcze tytułu **Honorowego Profesora**, ale widocznie życzliwość Profesora skłoniła los do uzupełnienia prognozy.

Trochę refleksji o pracy w Katedrze

Moje życie naukowe biegło razem z Uczelnią - trwam ciągle, nawet teraz na emeryturze, w tej samej Katedrze od 1. lutego 1949 roku, a więc jeszcze od pierwszej połowy XX wieku, chociaż ta Katedra 5 razy zmieniała nazwę i 4 razy siedzibę.

Aktualna jej nazwa: **Katedra Ogrzewnictwa Wentylacji i Techniki Odpylania** podkreśla zakres jej działalności w gospodarce cieplnej bu-

downictwa, w wentylacji i klimatyzacji, zwłaszcza w wentylacji przemysłowej i w higienie pracy.

W latach 40. nasza Katedra zajmowała małe mieszkanie przy ul. Częstochowskiej 2a, na parterze. Czerwona pluszowa kanapa dla prof. Eliasza Zielskiego, kierownika Katedry, jeden stół i krzesło dla adiunkta. Jako młodszy asystent siadałem na zydlu kuchennym przy tym samym stole. Pierwszym urządzeniem badawczym był piec kaflowy, wybudowany w jednym z dwu pokoiów Katedry, według oryginalnego pomysłu pewnego zduna-racjonalizatora i rejestratory temperatury.

W 1953 roku nowy kierownik Katedry, prof. Tadeusz Chlipalski, objął gabinet w wybudowa-

wanym w tymże roku gmachu Budownictwa. Prace Katedry skoncentrowały się na ciepłownictwie i wentylacji przemysłowej, a w tym także na ochronie inwestycji przed skutkami radosnej twórczości socjalizmu.

Historia Katedry notowała wtedy także znaczne osiągnięcia. Wybudowaliśmy halę technologiczną i pierwsze laboratoria, których nam zazdrościły niektóre uczelnie. Na moją kadencję, najpierw kierownika Zakładu, a potem kierownika Katedry, przypadł okres wspólnego wysiłku konsolidacji laboratoriów Katedry, a dzięki temu okres licznych doktoratów młodej kadry, okres modelowania fizykalnego i numerycznego. Okres różnorodnej optymalizacji rozwiązań. Dorośliśmy do międzynarodowej współpracy wcześniej niż powstała Unia Europejska. Katedra nasza rozwijała się w niełatwych warunkach. Ale rozwijała się. Przybywali zdolni i ambitni ludzie. Część z nich pozostała do teraz przy pracy naukowej i są tu dzisiaj na tej przyjemnej uroczystości. Inni swoje naukowe doświadczenie wykorzystują w działalności gospodarczej. Pamiętamy o Kolegach, którzy opuścili nas na zawsze. Do wychowanków Katedry należy także moja córka i zięć.

W tym okresie na podkreślenie zasługuje działalność naukowa ówczesnego adiunkta Zbi-

gniewa Popiołka, który doskonałym miernictwem cieplnym wcześniej i bardzo trafnie wrósł w problematykę badawczą Katedry, a teraz jako aktualny jej kierownik z przyjazną cierpliwością ciągle jeszcze **znosi moje życzliwe porady**.

Nielatwy dla nauki polskiej okres stanu wojennego przyniósł w Katedrze duże straty, ale czas ten nie został całkiem stracony. Na przekór presjom prowadziliśmy cykliczne ogólnopolskie seminarium "Aerodynamika w Inżynierii Środowiska" i udało się nie przerwać wcześniej nawiązanej wartościowej współpracy z zagranicznymi uczelniami. Zaowocowała ona w późniejszych latach, a jej widocznymi symptomami były i są:

- Liczne wizyty zagranicznych naukowców i **zagraniczne staże naukowe pracowników** Katedry w Szwecji, Belgii i Danii oraz nasz udział w cyklicznych światowych kongresach *Building Energy Management*, *ROOMVENT* i *INDOOR AIR*.
- Nadanie w 2003 roku przez naszą Uczelnię tytułu doktora honoris causa **prof. P. Ole Fangerowi**, profesorowi Duńskiego Uniwersytetu Technicznego w Lyngby-Kopenhaga. Miałem satysfakcję być honorowym promotorem tej ceremonii.
- Od 1993 r. nasza Politechnika, z upoważnienia Ministerstwa, reprezentuje Polskę w programie badawczym Międzynarodowej Agencji Energii w Paryżu, pt. *Energy Conservation in Buildings and Community Systems*. Były i są kłopoty, bo jako mianowany przez Ministerstwo i Uczelnię przedstawiciel Polski w Komitecie Wykonawczym tego Programu musiałem osobiście grantami zarabiać na koszty podróży na posiedzenia tego Komitetu. Gorzej, że w 2004 grant się już skończył, a posiedzenia odbywają się nadal 2 razy w roku, już nie tylko w Europie, bo ten program uzyskał światowy zasięg.
- Zorganizowanie w Polsce dwóch światowych konferencji ROOMVENT '94 i ECBCS '01.
- W 2003 roku powstało i działa w Katedrze pod przewodnictwem prof. Z. Popiołka Europejskie Centrum Doskonałości: *Centre for Energy Efficient Technologies and Systems in Indoor Environment Engineering*.

Drodzy Państwo!

W moich spotkaniach z nauką i techniką poszukiwałem problemów użytecznych i ciekawych, ale widzę, że byłem także trochę marzycielskim optymistą w wyborze tematyki. W tym marzycielstwie byłem realistyczny dzięki doskonałej i trafnej intuicji mojej Małżonki. Główne kierunki moich zainteresowań to:

- zjawiska przepływowe aerodynamiki wentylacji

- oszczędzanie energii w budownictwie.

Prognozowanie burzliwych przepływów niewidzialnego powietrza w wentylacji pomieszczeń i kształtowanie ich według naszych zamierzeń - to sprawa trudna do wyobrażenia. Wymaga bardzo wyostrojonej wyobraźni i jakby operowania zjawiskami metafizycznymi. Ku utraپieniu moich studentów wyrobiłem sobie taką wyobraźnię.

A co na to współpracownicy w Katedrze?

Ten bakcyl kontrolowanego optymizmu mają już w sobie, choć nie wszyscy to sobie uświadamiają. Dowodem tego to szereg doktoratów z tej nieuchwytności. Nawet była habilitacja, jak tę nieuchwytność mierzyć i druga jak ją symulować. Nieuchwytność i wyobraźnia - to bardzo wdzięczny i użyteczny obszar dla dociekań naukowych. Jeśli tylko badacz zachowa umiar i rozsądek - przynosi nauce i społeczeństwu realne korzyści w sferze warunków komfortu życia i pracy.

A co na to specjaliści na świecie?

Na międzynarodowej konferencji ROOMVENT'94, poświęconej tej problematyce nieprzypadkowo bankiet urządziliśmy w kopalni soli we Wieliczce. Oglądaliśmy tam wyrzeźbionych w soli pracujących górników, wykute sztolnie i kaplice, cudowne minerały i kryształy soli o kształtach, które nasuwały skojarzenia z ornamentami turbulencji ruchu powietrza. Otaczał nas podziemny, bajkowy świat zastygłych w soli wspomnień ludzkiego trudu i przeżyć. Na bankiecie 130 m pod ziemią, w atmosferze legendy i obfitych toastów, przychodziło na myśl, że może kiedyś człowiek, po licznych badaniach naukowych, potrafi formować także burzliwe przepływy powietrza wentylacyjnego w równie piękne i użyteczne obrazy, choć nie będzie ich widział, tylko wizualizował. Może ten trud nad prognozowaniem przepływów okaże się użyteczny - bo przecież *o dobre powietrze coraz trudniej*.

Optymizm w drugim problemie - oszczędzania energii w budynkach - ma trochę inne podłoże i hamulce. Chodzi o to, jak naukowo przekonać ludzi do oszczędzania energii, skoro takie oszczędzanie nie opłaca się. No, ale rosną ceny paliw, a także ludzkość ocknęła się i zaczęła marzyć o zrównoważonym rozwoju świata. Katedra bierze w tym aktywny udział.

Na Wydziale

Spośród kilku symptomów mojej działalności wydziałowej jako jeden z interesujących wspominał zmianę nazwy Wydziału w 1984 roku

z "Wydział Inżynierii Sanitarnej" na "Wydział Inżynierii Środowiska". Wiązało się to m.in. z aktualizacją programów nauczania oraz zakresu działalności naukowej Wydziału dla Śląska. Potem miało wpływ na mariaż z Wydziałem Mechanicznym Energetycznym i kreowanie w 1993 roku *Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki*.

W Senacie Uczelni

Moja 3-kadencyjna działalność w Senacie Uczelni w latach 80. i 90. łączy się z okresem "Solidarności", trudnymi latami stanu wojennego i ówczesnymi staraniami o nowelizację ustawy o szkolnictwie wyższym, a także z pracami Senatu nad modernizacją Uczelni, gdyż do 1993 roku byłem przewodniczącym Senackiej Komisji d/s Budżetu i Finansów.

Ówczesny Prorektor, prof. Włodzimierz Sikora, później, w 1995 roku, na uroczystym spotkaniu z okazji mojego 70-lecia, m.in. wspominał działalność tej Komisji, a o mnie mówił z humorem: (cytuje) *"...jako przewodniczący Senackiej Komisji Budżetowej jakby rządził finansami Uczelni, nie pozwalał wydawać nam pieniędzy na co byśmy chcieli, tylko tak, jak sobie życzyła Komisja. Często baliśmy się jego wystąpienia, mówiąc tak anegdotycznie, ale zawsze kończyło się bardzo pozytywnie - Uczelnia jeszcze stoi i żyje, ma tylu profesorów, w tym duża zasługa prof. Mierzwińskiego..."* (koniec cytatu).

A więc znalazła się jakaś moja zasługa i cieszę się, że pomimo moich zasług Uczelnia nie tylko stoi, ale i żyje w obecnych budżetowo trudnych czasach. Nie mam już skrupułów i cieszę się w pełni zaszczytnym tytułem. Warto w przyszłości honorować profesorów tytułem "Honorowy".

Moje pragnienia dla Uczelni

Wybrałem tylko dwa:

- jedno skromne: - żeby znowu mówiło się **na** Politechnice Śląskiej, a nie **w** Politechnice Śląskiej - dla poszanowania tradycji i piękna języka polskiego;
- drugie ważne i trudne: - aby moja Uczelnia zawsze wierzyła w słowa gen. De Gaulle'a:

"Przyszłość jest długa i w ciągu niej zdarzy się wiele rzeczy, o których nawet się nie śni. Najpewniejsze w niej jest to, że czyny mądre i szlachetne zawsze wydają swoje owoce".

Wierzmy w to, ale bądźmy rozważni w ocenach."

Red.

PROF. DR HAB. INŻ. MARIAN TANIEWSKI HONOROWYM PROFESOREM POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

Z okazji 75-lecia urodzin Profesora Mariana Taniewskiego, w Klubie Pracowników Politechniki Śląskiej w Gliwicach odbyło się 24 lutego 2005 roku uroczyste seminarium naukowe, w trakcie którego nastąpiło uroczyste

wręczenie Szanownemu Jubilatowi zaszczytu **Honorowego Profesora Politechniki Śląskiej**.

Prof. dr hab. inż. Marian Taniewski urodził się w dniu 5 lutego 1930 roku w Radomiu (ojciec - Michał, doktor inżynier chemik, był wówczas dyrektorem technicznym fabryki farb i lakierów). W Radomiu uczęszczał do pierwszych 3 klas szkoły powszechnej, a następnie, po wybuchu wojny, jesień i zimę 1940 roku spędził we Lwowie, gdzie kontynuował naukę w szkole. W roku 1940 został wraz z rodziną wywieziony w głąb Związku Radzieckiego (Syberia 1940-1944 oraz Kubań 1944-1945), gdzie uczęszczał do szkoły średniej. Po repatriacji do kraju w 1946 roku ukończył gimnazjum w Łodzi, a po dalszych 2 latach nauki w II Państwowym Liceum Męskim w Gliwicach typu matematyczno-fizycznego, otrzymał w 1948 roku świadectwo dojrzałości. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej. W 1952 roku ukończył I stopień studiów, uzyskując stopień zawodowy inżyniera chemika, a w 2 lata później II stopień - magistra inżyniera chemii. Specjalizując się w czasie studiów w dziedzinie wielkiej syntezy organicznej i w technologii polimerów oba stopnie ukończył z wynikiem bardzo dobrym. Tuż po ukończeniu studiów przez rok pracował w Instytucie Syntezy Chemicznej w Oświęcimiu jako asystent i starszy asystent. W 1955 roku powrócił do Gliwic i podjął

POLITECHNIKA ŚLĄSKA

NA MOCY STATUTU UCZELNI

SENAT
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ W GLIWICACH

UCHWAŁĄ PODJĘTĄ W DNIU 24 STYCZNIA 2005 ROKU

NADAŁ

PROF. DR. HAB. INŻ.

MARIANOWI TANIEWSKIEMU

TYTUŁ

HONOROWEGO PROFESORA
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

ZA 50 LETNIĄ SZCZEGÓLNA DBAŁOŚĆ O TO BY CHEMICZNA MYŚL TECHNOLOGICZNA W GLIWICACH NIE OBNIŻAŁA SWEGO WYSOKIEGO LOTU, DORÓWNUJĄC SWYM LWOWSKIM KORZENIOM I NAJLEPSZYM POWOJENNYM OŚRODKOM W KRAJU.

DZIEKAN
WYDZIAŁU CHEMICZNEGO
[Signature]
PROF. DR. HAB. INŻ. JERZY SUWINSKI

REKTOR
[Signature]
PROF. DR. HAB. INŻ. WOJCIECH ZIELIŃSKI

GLIWICE, DNIA 24 LUTEGO 2005 ROKU

zlecenia" na prowadzenie zajęć dydaktycznych i nadal prowadzi działalność naukowo-badawczą. Początkowo zatrudniony był w Katedrze Technologii Chemicznej Organicznej, a po reorganizacjach - w Katedrze Chemii i Technologii Organicznej i w Instytucie Chemii i Technologii Organicznej, obecnie w Katedrze Chemii i Technologii Organicznej i Petrochemii.

W latach 1964-2001 kierował Zakładem, początkowo o nazwie Zakład Olefin, przekształconym następnie w Zakład Surowców Podstawowej Syntezy Organicznej i wreszcie w Zakład Technologii Organicznej Petrochemicznej. W Uczelni pełnił także szereg innych kierowniczych funkcji, między innymi zastępcy Prorektora ds. Pracujących, zastępcy dyrektora Międzyuczelnianego Ośrodka Metodycznego Wyższych Studiów Technicznych dla Pracujących, Dziekana Wydziału Chemicznego (1981-1984) i zastępcy dyrektora Instytutu ds. naukowych (1971-1976 i 1997-2000).

Profesor Taniewski przez cały okres kariery zawodowej ściśle współpracował z przemysłem, głównie w zakresie działalności badawczo-wdrożeniowej oraz kierownictwa i doradztwa naukowego, a także ekspertyz, projektów itp. Równoległe z pracą na Uczelni zatrudniony był w latach (1955 - 1959) na 1/2 etatu w Instytucie Syntezy Chemicznej w Gliwicach, a następnie (1959-1961) w Instytucie Ciężkiej Syntezy Organicznej "Błachownia" (kierowanie pracownią naukową) oraz w latach 1985-1989 na stanowisku dyrektora tegoż instytutu na pełnym etacie. Równocześnie w latach 1986-1989 pełnił funkcję kierownika ogólnokrajowego Centralnego Programu Badań Rozwojowych CPBR 3.2 "Surowce i Półprodukty Syntezy Organicznej".

Profesor Marian Taniewski jest wybitnym specjalistą w dziedzinie technologii chemicznej organicznej, a jego specjalnością badawczą i dydaktyczną są termiczne i katalityczne przemiany węglowodorów. Szczególne osiągnięcia naukowo-badawcze dotyczą następujących obszarów badawczych:

pracę jako aspirant w Katedrze Technologii Chemicznej Organicznej Politechniki Śląskiej w Gliwicach i nieprzerwanie, aż do chwili obecnej, związany jest zawodowo z tą Uczelnią. Pracując pod kierownictwem prof. dr inż. Wacława Leśnińskiego, a następnie prof. dr inż. Tadeusza Mazoniego, wykonał i obronił w 1959 roku pracę doktorską pt. "Rozkład termiczny alkanów i odwodornienie izopropylbenzenu w procesie otrzymywania a-metylostyrenu z krajowych gazoli". Lata 1961-1962 spędził jako stypendysta The British Council na Uniwersytecie w Oxfordzie, pracując pod bezpośrednim kierownictwem laureata nagrody Nobla, prof. Sir Cyrila Hinshelwooda i wykonując znaczną część badań przygotowywanej pracy habilitacyjnej. W 1962 roku obronił rozprawę habilitacyjną pt. "Kinetyka i mechanizm termicznego rozkładu izomerycznych heksanów oraz wtórnego rozkładu powstających olefin". W 1969 roku Rada Państwa nadała mu tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a w 1975 r. - profesora zwyczajnego.

Profesor Taniewski jest żonaty (żona - Barbara jest mgr inż. chemikiem) i ma jedną córkę - Marię Taniewską-Banacką, która jest doktorem praw.

Profesor Marian Taniewski pracuje nieprzerwanie, od 1955 roku do chwili obecnej, na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach; od września 2003 roku wykonuje obowiązki dydaktyczne w ramach "umowy

- o Katalityczne odwodornienie węglowodorów (zwłaszcza propanu do propylenu, izopropylobenzenu do *a*-metylostyrenu, etylobenzenu do styrenu).
- o Badania podstawowe i stosowane nad pirolizą olefinową i hydropirolizą węglowodorów.
- o Badania podstawowe i technologiczne nad katalitycznymi przemianami alkenów.
- o Badania podstawowe i technologiczne nad katalitycznym utleniającym sprzężaniem metanu do etylenu i etanu.
- o Badania podstawowe nad bezpośrednią dehydrokondensacją metanu do węglowodorów aromatycznych oraz krzyżowym sprzężaniem toluenu do styrenu etylobenzenu.

Prowadząc badania w wymienionych dziedzinach Profesor Taniewski jest autorem 2 książek, 5 rozdziałów w książkach oraz 10 patentów krajowych i 9 zagranicznych. Działalność publikacyjna obejmuje także ponad 160 artykułów naukowych, w tym ponad 110 stanowią oryginalne prace naukowo-badawcze, a ok. 50 to publikacje o charakterze koncepcyjnym, dyskusyjnym i przeglądowym. Zostały opublikowane w bardzo wielu znanych czasopismach krajowych i renomowanych redakcjach zagranicznych (ponad 50). Profesor Taniewski jest ponadto autorem ponad 150 wygłoszonych referatów i komunikatów naukowych wygłoszonych na różnych konferencjach, sympozjach i innych imprezach naukowych. Jest także autorem i współautorem wielu nie opublikowanych opracowań, ekspertyz i sprawozdań dotyczących działalności naukowo-badawczej. Praktycznie przez cały okres kariery zawodowej kierował licznymi, zlecanymi przez różne instytucje państwowe i przemysłowe, pracami naukowo-nadawczymi, rozwojowymi i wdrożeniowymi. Miedzy innymi uczestniczył i kierował pracami w ramach programów węzłowych, pracami CPBR, grantami ministerialnych różnego typu, a w latach 2000-2003 był kierownikiem 2 zadań badawczych oraz kierował wielkim, wieloinstytucjonalnym projektem badawczym zamawianym Komitetu Badań Naukowych pt. "Chemia C₁ - procesy przemian chemicznych metanu (gazu ziemnego)".

W ramach intensywnej współpracy z przemysłem chemicznym wykonał szereg cennych opracowań technologicznych i rozwojowych. Jest także autorem i współautorem wdrożeń w skali wielkotechnicznej - opracował i wdrożył 2 katalizatory do produkcji styrenu w Zakładach Chemicznych w Oświęcimiu oraz opracował i wdrożył wraz z współpracownikami nową technologię produkcji etylenu metodą

hydropirolizy benzyn w Zakładach Chemicznych "Blachownia".

Profesor Taniewski jest wybitnym, cenionym i lubianym przez studentów nauczycielem akademickim. Od blisko 50 lat prowadzi liczne zajęcia, początkowo ćwiczenia i laboratoria, a od 1959 roku głównie wykłady dla słuchaczy Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej. Wykładał także dla słuchaczy studiów wieczorowych (lata 60.-70.), doktoranckich (lata 70.), podyplomowych (lata 70. i 80.) oraz telewizyjnych (lata 60.). W ramach studiów dziennych prowadził zajęcia wykładowe na różnych latach studiów zarówno dla specjalności technologia chemiczna organiczna, jak i ogólne dla całego kierunku.

Wygłosił także kilka wykładów gościnnych za granicą (Politechniczny Instytut w Bukareszcie, Uniwersytet Techniczny w Merseburgu, Uniwersytet i Instytut Chemii Organicznej AN NRD w Lipsku, Instytut Chemii Fizycznej AN NRD w Berlinie, Instytut Syntezy Petrochemicznej im. Topczewa w Moskwie in.).

Przez kilkadziesiąt lat prowadził seminaria kursowe, dyplomowe oraz cotygodniowe dla współpracowników kierowanego przez siebie Zakładu. Od początku pracy zawodowej zajmował się opieką, a potem kierowaniem pracami inżynierskimi i magisterskimi, a także doktorskimi. Pod kierunkiem Profesora Taniewskiego wykonano na Wydziale Chemicznym ponad 300 prac dyplomowych, zakończono 14 przewodów doktorskich (w tym 6 z wyróżnieniem). Ponadto Profesor opracował blisko 50 recenzji prac doktorskich (w tym kilka dla uniwersytetów zagranicznych), ok. 20 recenzji rozpraw habilitacyjnych oraz kilkunastu wniosków o nadanie tytułu naukowego lub powołanie na stanowisko profesora. Napisane

przez Profesora 2 książki i 3 skrypty uczelniane stanowią dla wielu studentów cenne materiały dydaktyczne ułatwiające zdobycie wiedzy w dziedzinie technologii chemicznej. Pan Profesor jest także autorem kilku opinii dotyczą-

cych wniosków o przyznanie Radom Wydziału uprawnień do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego. Uczestnicząc w wydziałowych, uczelnianych, ministerialnych, a także międzyresortowych zespołach programowych ds. dydaktyki i nauczania Profesor Taniewski wywarł istotny wpływ na program kształcenia studentów Wydziału Chemicznego.

Działalność dydaktyczna Profesora została uhonorowana wieloma nagrodami i wyróżnieniami rektorskimi, a także Ministra.

Otwarcia obrad Seminarium dokonał kierownik Katedry Technologii Chemicznej Organicznej i Petrochemii Wydziału Chemicznego, prof. dr hab. inż. Stefan Baj, a wręczenia zaszczytnego dyplomu dokonał

JM Rektor prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński.

Profesor Taniewski podziękował za tak znaczne wyróżnienie ze strony Uczelni, z którą związany był przez całe swoje życie zawodowe.

W podniosłej atmosferze wygłoszono liczne adresy i odczytano listy gratulacyjne.

W okolicznościowej sesji naukowej zatytułowanej "Postępy w wybranych obszarach chemii i technologii chemicznej" wygłoszono 8 referatów. Jako pierwszy wystąpił Jubilat, omawiając nowe kierunki rozwoju technologii petrochemicznej.

Następnie prof. dr hab. inż. Jacek Kijeński poświęcił swoje wystąpienie metanowi wygłaszając komunikat "Metan - stare źródło nowej chemii". Kolejny referat poświęcony

był kierunkom badań naukowych prowadzonych w ciągu ostatnich 30 lat w zespole prowadzonym przez Profesora Taniewskiego. Wygłosił go wieloletni współpracownik Profesora dr inż. Krzysztof Skutil. Osiągnięcia chemii polimerów w medycynie przedstawił interesująco prof. dr inż. Zbigniew Jedliński w referacie "Rola chemii i jej znaczenie w zastosowaniach medycznych". Ciekawie o nowoczesnych nawozach i technikach nawożenia gleby mówił prof. dr hab. inż. Henryk Jan Górecki w swoim wystąpieniu zatytułowanym "Perspektywy nawozów i nawożenia". Prof. dr hab. Bogdan Marciniak natomiast omówił osiągnięcia w dziedzinie zastosowania nowych katalizatorów w referacie pt. "Nowa katalityczna aktywacja wiązania =C-H". Okolicznościowe seminarium zakończył komunikat dr inż. Stefana Szarlika "Utleniające odwodornienie etanu". Po zakończeniu części oficjalnej i przerwie obiadowej zaproszeni goście, wychowankowie, koledzy dzielili się wspomnieniami, chcąc zachować przed zapomnieniem wiele ciekawych przeżyć i doświadczeń. Rozmowy, dyskusje i wspomnienia toczyły się aż do godz. 18.

E. Bobrowska-Grzesik, K. Skutil

Fot. Marek Szum

AKTY NORMATYWNE UCZELNI

W lutym 2005 roku ukazały się następujące wewnętrzne akty normatywne Rektora Politechniki Śląskiej:

- Zarządzenie Nr 16/04/05 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 10 lutego 2005 roku w sprawie wykonywania zadań obronnych, obrony cywilnej, ochrony informacji niejawnych i ochrony przeciwpożarowej Politechniki Śląskiej w 2005 roku
- Zarządzenie Nr 17/04/05 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 24 lutego 2005 roku zmieniające zarządzenie w sprawie wpro-

wadzenia "Regulaminu przyznawania, wypłacania oraz ustalania wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów w Politechnice Śląskiej"

- Pismo Okólne Nr 14/04/05 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 1 lutego 2005 roku w sprawie wpisu Politechniki Śląskiej do rejestru instytucji szkoleniowych
- Pismo Okólne Nr 15/04/05 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 28 lutego 2005 roku w sprawie rozszerzenia składu Senackiej Komisji ds. Godności Honorowych.

M. Rzepka

STOPNIE NAUKOWE, TYTUŁY, STANOWISKA

■ Zakończone doktoraty

- **dr inż. Rafał Mariusz KRZYWOŃ**
ur. 14.09.1973 r. w Cieszynie, Katedra Inżynierii Budowlanej. Promotor - prof. dr hab. inż. Stanisław Majewski. Temat pracy: "Nośność i sztywność prętów żelbetowych w złożonym stanie naprężenia". RB, 9.02.2005 r.
- **dr inż. Halina NIECIAĞ**
ur. 25.10.1951 r. w Krakowie, Instytut Obróbki Skrawaniem w Krakowie. Promotor - prof. dr hab. inż. Stanisław Piasecki. Temat pracy: "Analiza dokładności parametrów wyjściowych programów metrologicznych automatycznych maszyn pomiarowych". RAu, 22.02.2005 r.
- **dr inż. Marek TKOCZ**
ur. 26.07.1974 r. w Rudzie Śląskiej, doktorant Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii. Promotor - dr hab. inż. Mieczysław Łapkowski, prof. AGH. Temat pracy: "Analiza przestrzenna lokalnych stanów termomechanicznych w procesie kucia wydłużającego w kowadłach kształtowych". RM, 22.02.2005 r.
- **dr inż. arch. Andrzej CIOSEK**
ur. 16.05.1972 r. w Jaworznie, Katedra Projektowania Energooszczędnego, Podstaw Technicznych i Plastycznych w Architekturze. Promotor - prof. dr hab. inż. arch. Adam Lisik. Temat pracy: "Aspekty architektoniczne wybranych przykładów budowli mostowych". RAr, 21.02.2005 r.
- **dr inż. arch. Łukasz ZAGAŁA**
ur. 11.12.1972 r. w Zabrze, Katedra Projektowania Energooszczędnego, Podstaw Tech-

nicznych i Plastycznych w Architekturze. Promotor - dr hab. inż. arch. Krzysztof Gasiłło. Temat pracy: "Adaptacje obiektów przemysłowych na nowe funkcje jako istotny nurt architektury współczesnej". RAr, 21.02.2005 r., z wyróżnieniem

■ Mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego

- **dr hab. inż. Bogusława ADAMOWICZ**
Instytut Fizyki, od 1.03.2005 r. do 28.02.2010 r.

■ Mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego

- **prof. dr hab. inż. Jolanta BOHDZIEWICZ**
Instytut Inżynierii Wody i Ścieków, od 1.02.2005 r.

■ Nadanie tytułu naukowego profesora nauk matematycznych

- **prof. dr hab. Olga MACEDOŃSKA-NOSALSKA**
Instytut Matematyki, od 21.02.2005 r.

U. Czajla

Dział Współpracy z Zagranicą informuje

● Wyjazdy, przyjazdy...

W lutym br. zanotowano 107 wyjazdów zagranicznych do 24 krajów: Austria (5), Chorwacja (1), Czechy (14), Dania (4), Egipt (1), Finlandia (1), Francja (7), Grecja (4), Hiszpania (15), Holandia (2), Irlandia (2), Japonia (2), Niemcy (21), Portugalia (10), Rosja (1), Rumunia (3), Słowacja (1), Szwajcaria (1), Tajwan (1), Ukraina (1), USA (1), Węgry (1), Wielka Brytania (4), Włochy (4).

Głównym celem wyjazdów były staże, kursy i studia - 54 oraz udział w konferencjach - 34. W tym samym okresie Uczelnię odwiedziło 27 osób z 14 krajów: Bośni i Hercegowiny (3), Bułgarii (3), Chin (2), Czech (4), Danii (2), Francji (1), Grecji (1), Hiszpanii (1), Holandii (1), Japonii (1), Niemiec (1), Rosji (1), Ukrainy (5), Wielkiej Brytanii (1).

H. Papkala

KONFERENCJE I SEMINARIA NAUKOWE

■ FORUM SEC-2005

W dniach 17-19 lutego br. na Politechnice Śląskiej w Katowicach, odbyło się międzynarodowe **FORUM SEC-2005 "Współpraca uczelni technicznych krajów Europy Środkowej i Wschodniej w celu realizacji naukowych i edukacyjnych projektów"**.

W imprezie tej uczestniczyło około 150 osób z zagranicy, reprezentujących Parlament Europejski, uczelnie, ośrodki naukowo-badawcze, koordynatorów projektów europejskich oraz media.

Licznie reprezentowane były uczelnie i ośrodki naukowo badawcze. Kadre uczelni wyższych reprezentowało 20 rektorów z Rosji, Ukrainy, Czech, Białorusi, Łotwy, Litwy, Bułgarii, Estonii, Chorwacji oraz Słowacji.

W pierwszym dniu FORUM SEC-2005 na sesji roboczej pod przewodnictwem prof. B. Yakimovicha oraz prof. Z. Bazarasa wygłoszone zostały następujące referaty:

- Haase R.: *Rola nauk transportowych dla przyszłości transportu oraz ich wkład w Platformy Europejskie*
- Chudzikiewicz A.: *Naukowe oraz dydaktyczne problemy związane z Projektami Europejskimi dotyczącymi przesuwnych zestawów kołowych*
- Wiśniewska A.: *Mobilność badaczy jako czynnik kluczowy w budowaniu Europejskiej Przestrzeni Badawczej*
- Boethius E.: *Doświadczenia Szwecji z dziedziny ITS w transporcie drogowym*
- Niessen S.: *Predit 3, Badania oraz nowoczesność w transporcie drogowym*
- Is'kov M.: *Naukowo-badawcza współpraca firmy Wheelco z krajami Europy Środkowej i Wschodniej*

W sesji popołudniowej wygłoszone zostały 3 referaty pod przewodnictwem prof. V. Mogiły z Ukrainy oraz prof. D. Kalincaka ze Słowacji o następującej tematyce:

- Haber J.: *Bezpieczeństwo a infrastruktura transportowa*
- Steinicke W.: *Naukowe, edukacyjne oraz organizacyjne działania Sieci Doskonałości EURNEX*
- Althoff O.: *Europejska współpraca naukowo badawcza z dziedziny transportu na przykładzie projektu ERA NET TRANSPORT.*

W drugim dniu trwania FORUM SEC-2005, tj. 18 lutego, odbyła się sesja plenarna z udziałem polskich europarlamentarzystów pod przewodnictwem prof. T. Ripol-Saragosi z Rosji

oraz prof. Z. Tosa z Chorwacji. Udział wzięli następujący posłowie:

- Grabowska G.: *Bieżące problemy ekologii w pracach Parlamentu Europejskiego*
- Gierek A.: *Bieżące problemy Komisji Europejskiej z dziedziny przemysłu, badań naukowych oraz energii*
- Liberadzki B.: *Bieżące problemy związane z europejską polityką transportową*
- Buzek J.: *Wybrane problemy naukowo-badawcze Unii Europejskiej.*

W trzecim dniu, tj. 19 lutego, odbyły się spotkania robocze tzw. workshopy w poszczególnych grupach tematycznych dotyczących reali-

zacji europejskich grantów naukowo-edukacyjnych.

Organizatorem FORUM SEC-2005 była Katedra Transportu Szynowego Politechniki Śląskiej w Katowicach oraz Europejskie Centrum Doskonałości TRANSMEC działające przy tej Katedrze.

M. Sitarz

■ "Cyfrowe Mapy Akustyczne Miast"

Pierwsze Seminarium Informacyjno-Szkoleniowe "Cyfrowe Mapy Akustyczne Miast" odbyło się w dniach 25-26 lutego br. w hotelu "Wilga" w Ustroniu. Seminarium zostało zorganizowane przez Katedrę Podstaw Systemów Technicznych Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej wraz z partnerami (Głównym Instytutem Górnictwa w Katowicach, Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie, Politechniką Wrocławską), tworzącymi konsorcjum realizujące celowy projekt badawczy nr 6T07 2002/C.05779 nt. *"Opracowanie krajowego systemu tworzenia i eksploatacji cyfrowych map akustycznych dużych i średnich miast dla potrzeb profesjonalnego planowania przestrzennego i celów szkoleniowych"*, współfinansowany

przez Ministerstwo Nauki i Informatyzacji. W seminarium uczestniczyło 57 osób, w tym 35 przedstawicieli Urzędów Miast, a także przedstawiciele instytucji naukowych, naukowo-badawczych oraz firm zajmujących się problematyką cyfrowych map akustycznych.

Tematyka seminarium koncentrowała się na zagadnieniach związanych z tworzeniem i eksploatacją cyfrowych map akustycznych terenów zurbanizowanych. W szczególności, w części szkoleniowej poruszone zostały kwestie gromadzenia i przetwarzania danych pomiarowych, charakteryzujących klimat akustyczny miasta w bazie danych wybranego programu GIS, z uwzględnieniem przepisów i norm oraz metod wynikających z dyrektywy i zaleceń Unii Europejskiej. Przedstawiono zagadnienia związane z automatyzacją procedur zbierania danych oraz budowy baz danych, stanowiących podstawę odpowiednich warstw tematycznych w systemie GIS. Część informa-

cyjna seminarium obejmowała informację o przebiegu realizacji projektu badawczego, praktycznych uwzględnieniem zadań realizowanych przez członków konsorcjum oraz prezentacje potencjału naukowego technicznych osiągnięć poszczególnych konsorcjantów.

Uroczystego otwarcia seminarium dokonał kierownik celowego projektu badawczego - prof. dr hab. inż. Jan Kaźmierczak. Pierwszy dzień seminarium poświęcono na przedstawienie podstawowych założeń oraz harmonogramu realizacji celowego projektu badawczego jak również przedstawiono uczestników konsorcjum realizującego projekt. Dr inż. Marek Ko-

Uczestnicy panelu dyskusyjnego; od prawej - prof. J. Kaźmierczak, prof. A. Lipowczan, dr inż. B. Rudno-Rudzińska, dr inż. J. Wierzbicki

moniewski przedstawił profil Katedry Podstaw Systemów Technicznych, a dr inż. Jacek Wierzbicki zapoznał uczestników seminarium z pracami realizowanymi w Katedrze Mechaniki i Wibroakustyki AGH w Krakowie. Wkład Instytutu Telekomunikacji i Akustyki Politechniki Wrocławskiej w realizację celowego projektu badawczego zaprezentowała dr inż. Barbara Rudno-Rudzińska. Dzień zakończyła prezentacja osiągnięć Zakładu Akustyki Technicznej Techniki Laserowej i Radiometrii Głównego Instytutu Górnictwa, przedstawiona przez dr. Janusza Kompałę. Dużym zainteresowaniem uczestników seminarium cieszył się pokaz możliwości wykorzystania automatycznych stacji monitoringu hałasu, przeprowadzony przez pracowników GIG-u. Miłym akcentem, zamykającym pierwszy dzień Seminarium, była uroczysta kolacja regionalna.

Na sobotniej sesji roboczej seminarium dr inż. B. Rudno-Rudzińska (Politechnika Wrocław-

ska) omówiła kwestie związane z akwizycją i przetwarzaniem danych źródłowych do tworzenia map akustycznych, natomiast dr inż. Arkadiusz Boczkowski (Politechnika Śląska) podzielił się z uczestnikami doświadczeniami w zakresie współpracy z urzędami miast w przygotowaniu danych do tworzenia map akustycznych. Ciekawym akcentem tego dnia był panel dyskusyjny nt. problemów związanych z wykorzystaniem technologii GIS/GPS w tworzeniu strategicznych map akustycznych i w innych zadaniach, realizowanych przez samorządy miast. Seminarium zakończył pokaz aparatury lokalizacji satelitarnej GPS średniej i wysokiej precyzji.

Organizatorzy mają nadzieję, że udział w seminarium, prezentacje oraz dyskusja ułatwią samorządom miast, zobowiązanych ustawą "Prawo Ochrony Środowiska" do utworzenia i użytkowania strategicznych map akustycznych, przygotowanie kadry do realizacji tych celów. Kolejne seminarium z cyklu "Cyfrowe Mapy Akustyczne Miast" planowane jest na koniec br. Informacje o seminarium, zdjęcia oraz prezentacje znaleźć można na stronie www.mapyakustyczne.pl.

M. Czyż, A. Dorobisz

Z ŻYCIA CKI

- Podczas spotkania na Uniwersytecie Śląskim w dniu 4 lutego br. omówiono i podpisano porozumienie w sprawie zasad korzystania Uniwersytetu z Centrum Upowszechniania Technologii Informatycznych (CUTI).
- 7 lutego br. w siedzibie Rybnickiego Centrum Edukacji Zawodowej miało miejsce spotkanie głównych partnerów Inicjatywy Wspólnotowej "EQUAL", na którym została nakreślona strategia działań i wstępny podział zadań. Ze strony CKI w spotkaniu uczestniczyli: prof. Joachim Koziół i mgr Joanna Naróg.
- 10 lutego br. w Urzędzie Miasta Rydułtowy odbyło się spotkanie dotyczące renegotjacji umowy o współpracy pomiędzy Miastem, a Centrum Kształcenia Inżynierów. Inicjatywa ewentualnej rewizji umowy miała na celu wypracowanie wzorcowych zasad współpracy, możliwych również do zastosowań w odniesieniu do innych gmin. Uczelnię naszą reprezentowali: dr Andrzej Mokrosz - Prodziekan Wydziału Budownictwa oraz prof. Joachim Koziół - Dyrektor CKI.
- 11 lutego br., podczas spotkania doc. Szczepana Wiry - Pełnomocnika Rektora ds. Zespołu Szkół Wyższych z Prezesem Fundacji Ekologicznej "Ekoterm-Silesia", omówiono założenia do planu rzeczowo-finansowego Fundacji na rok 2005.
- 16 lutego br. w auli Budynku Głównego CKI odbył się IV Wojewódzki Konkurs "Chemiczne Potyczki", zorganizowany przez Pracownię Chemii Pałacu Młodzieży w Katowicach.
- 23 lutego br. w auli Budynku Głównego odbyło się V zwyczajne posiedzenie Rady Centrum IV kadencji, któremu przewodniczył Prorektor ds. Dydaktyki - prof. Ryszard K. Wilk. W ramach porządku obrad m.in. wysłuchano sprawozdania z działalności Centrum Kształcenia Inżynierów za rok 2004, omówiono główne kierunki działania Centrum w roku 2005 oraz przedyskutowano założenia planu rzeczowo-finansowego CKI na rok 2005. Podjęto stosowne uchwały związane z porządkiem obrad.
- 25 lutego br. w Magdeburgu, w ramach Programu Wspólnotowego SOCRATES/ERA-
- 2 lutego br. w budynku dydaktycznym Uniwersytetu Śląskiego, zlokalizowanym na terenie kampusu, odbyło się robocze spotkanie pełnomocników rektorów ds. Zespołu Szkół Wyższych. W czasie spotkania omówiono m.in. tematy dotyczące organizacji tegorocznych Targów Edukacji oraz Juwenaliów 2005.
- 3 lutego br. na zaproszenie Prezesa Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rybniku mgr. Janusza Karwota odbyło się spotkanie dotyczące realizacji współpracy pomiędzy PWiK, a Centrum Kształcenia Inżynierów w ramach umowy podpisanej z Politechniką Śląską. Centrum reprezentowali: dr hab. Joanna Surmacz-Górska - Prodziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki oraz prof. Joachim Koziół - Dyrektor CKI.

SMUS, odbyła się pierwsza obrona inżynierskiej pracy dyplomowej Aleksandry Szkatuły, studentki Centrum Kształcenia Inżynierów (Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki, specjalność "energetyka komunalna").

J. Katuszonek

TAK SIĘ BAWIĄ CHEMICY

W tym roku karnawał trwał niezwykle krótko, ale mimo to studenci Wydziału Chemicznego zdążyli zorganizować kolejną wspaniałą szampańską zabawę. Tym razem na miejsce wydziałowych harców wybrano Klub VIVA przy ul. Chorzowskiej. Hucznie bawiono się tam około 200 par. Bal zaszczylił swoją obecnością JM Rektor Politechniki Śląskiej, prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński wraz z Małżonką. Uroczystego otwarcia balu dokonał Dziekan Wydziału, prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński w towarzystwie znanej wszystkim ze swojej aktywności Przewodniczącej Samorządu Studenckiego Magdaleny Chojnackiej.

Zabawę rozpoczął tradycyjny polonez z Panem Rektorem w pierwszej parze, a potem wszyscy bawili się w rytm muzyki granej przez zespół muzyczny. Interesujący był pokaz tańca klasycznego i tańców latynoamerykańskich w wykonaniu profesjonalnej pary tancerzy. Bawili się przedstawiciele Władz Wydziału, pracownicy, absolwenci i studenci wszystkich roczników.

O północy atrakcją okazał się bal kotyliony. Na początku zabawy każdy z uczestników losował kotyliion z symbolem pierwiastka chemicznego. Wiele było niespodzianek i śmiechu przy poszukiwaniu swojego partnera, który wylosował ten sam symbol pierwiastka chemicznego.

Zabawa trwała do białego rana. Wszyscy zachowają długo w pamięci wspaniałą atmosferę tego balu i na pewno z przyjemnością wezmą udział w takiej imprezie w przyszłym roku.

Fotograf przy tym był, a efekty jego pracy są zamieszczone na drugiej stronie okładki.

E. Bobrowska-Grzesik

Konkurs FIATa

Już po raz ósmy w naszej Uczelni ogłoszony został konkurs FIATa na najlepsze prace doktorskie i magisterskie o tematyce związanej z dziedziną motoryzacji. Stypendia, które otrzymali laureaci, zostały ufundowane przez przedsiębiorstwa skupione w koncernie FIATa: Fiat Auto Poland Bielsko-Biała, Teksid Iron Poland Bielsko-Biała oraz Magneti Marelli Poland z Sosnowca.

Na konkurs wpłynęło 13 prac (5 doktorskich i 8 magisterskich) z następujących Wydziałów: Automatyki, Elektroniki i Informatyki - 4, Matematyczno-Fizycznego - 1, Mechanicznego Technologicznego - 6, Górnictwa i Geologii - 1, Organizacji i Zarządzania - 1. Komisja konkursowa nagrodziła 6 prac.

Prorektor prof. W. Cholewa przedstawia wyniki konkursu

Oto laureaci i ich prace:

Wśród prac doktorskich

1. dr inż. Arkadiusz BOCZKOWSKI (ROZ) - "Sposób wykorzystania technik wibroakustycznych w ocenie jakości wykonania i montażu samochodowych skrzyń przekła-

dniowych", promotor: prof. dr hab. inż. Jan Kaźmierczak

2. dr inż. Jerzy FIOŁKA (RAu) - "Wykrywanie spalania stukowego w silnikach benzynowych z wykorzystaniem metod czasowo-częstotliwościowych", promotor: dr hab. inż. Zdzisław Filus, prof. nzw. w Pol. Śląskiej

Dr inż. Grzegorz Matula w towarzystwie Dziekana (i zarazem promotora) prof. L. Dobrzańskiego odbiera gratulacje od JM Rektora

3. dr inż. Grzegorz MATULA (RMT) - "Struktura i własności stali szybkoznących formowanych z proszków", promotor: prof. dr hab. inż. Leszek Dobrzański

Wśród prac magisterskich

1. mgr inż. Stanisław BROL (RG) - "Eksperymentalne badania wpływu olejów pochodzenia roślinnego i mineralnego na procesy tribologiczne przy minimalnym smarowaniu", promotor: dr inż. Jacek Spątek
2. mgr inż. Janusz KONOPKA (RMT) - "Dobór parametrów obróbki wodno-ściernej polimerowych laminatów wielowarstwowych z wykorzystaniem metody elementów

Mgr inż. Stanisław Brol wraz z Dziekanem prof. K. Probiezmem i promotorem dr inż. J. Spalkiem

skończonych", promotor: prof. dr hab. inż. Jan Kosmol

3. mgr inż. Paweł MOLL (RAu) - "Sieci CAN i LIN w samochodowych systemach pokładowych", promotor: dr inż. Krzysztof Cyran.

Wręczenie dyplomów odbyło się w dniu 22 lutego br. w Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, wspólnie dla obu Uczelni. Ze strony Politechniki Śląskiej uczestniczyli: JM Rektor prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński, Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju prof. dr hab. inż. Wojciech Cholewa, Dziekani Wydziałów oraz promotorzy nagrodzonych prac. W spotkaniu uczestniczyli również przedstawiciele Centrum Badawczego FIATa z Turynu, dr Carlo Vittorio Folonari - Dyrektor ds. Koordynacji Technologii, dr Anna Maria Piasco - Dyrektor ds. Organizacji i Zasobów Ludzkich oraz przedstawiciele firm sponsorujących.

H. Krakowiak

GODNE ODNOTOWANIA

● Posiedzenie ŚCZT

25 lutego w sali nr 6 Rektoratu odbyło się pod przewodnictwem Prorektora prof. M. Dolipskiego 7. posiedzenie Rady Naukowej Śląskiego Centrum Zaawansowanych Technologii

z następującym porządkiem obrad:

1. Stan zaawansowania prac nad statutem ŚCZT.
2. Przygotowania do składania wniosków na projekty celowe w ramach poddziałania 1.4.4 SPO-WKP. Koordynatorzy WPB przeanalizują złożone w styczniu 2005 roku założenia do projektów badawczo-wdrożeniowych z listami intencyjnymi.
3. Podjęcie uchwały w sprawie akceptacji treści umowy między ŚCZT a przedsiębiorstwem, której przedmiotem jest przygotowanie

i złożenie wspólnego wniosku o dofinansowanie badań przemysłowych i przedkonkurencyjnych w ramach projektu celowego oraz wspólna realizacja projektu po uzyskaniu pozytywnej decyzji o jego finansowaniu.

4. Powołanie Zespołu ds. opracowania logo ŚCZT oraz strony internetowej www.
5. Wymagania stawiane kandydatom do pracy w sekretariatach WPB.
6. Informacja o spotkaniu koordynatorów CZT w dniu 15 lutego 2005 r.
7. Informacja o tworzonych Polskich Platformach Technologicznych.
8. Uwagi i wolne wnioski.

Prof. M. Dolipski

● Społeczna Inspekcja Pracy

10 lutego br. odbyło się zebranie programowo-wyborcze społecznych inspektorów pracy w Politechnice Śląskiej. Celem zebrania był wybór Głównego Społecznego Inspektora Pracy spośród grupy 21 inspektorów oddziałowych oraz przyjęcie programu działania Społecznej Inspekcji Pracy w kadencji 2005-2009. W zebraniu wzięli udział:

- JM Rektor prof. W. Zieliński,
- przedstawiciele związków zawodowych: ZNP (dr inż. J. Majewski, mgr inż. R. Hebdziński) oraz NSZZ "Solidarność" (dr inż. T. Janik),
- kierownik Inspektoratu BHP mgr E. Grabowska

oraz nowo wybrani społeczni inspektorzy pracy (19 osób).

Po otwarciu zebrania chwilą ciszy uczczono Kolegów, którzy w ciągu minionej kadencji odeszli na zawsze: J. Lamboja oraz A. Czaple.

Na przewodniczącego zebrania wybrano dra inż. P. Wróbla, który udzielił głosu JM Rektorowi.

JM Rektor podkreślił w swoim wystąpieniu ważką rolę SIP w pracy Politechniki Śląskiej, konieczność podejmowania różnorodnych działań na rzecz utrzymania wysokiego stanu bhp oraz utrzymania właściwego klimatu pracy i procesu dydaktycznego, występujących trudności w finansowaniu poszczególnych działań. Podkreślił też osiągnięte przez inspekcję pracy wyniki oraz zapewnił o wspie-

raniu jej działalności we wszelkiej możliwej postaci.

W wyborze Głównego Inspektora Pracy wzięło udział 19 obecnych inspektorów oddziałowych. Na to stanowisko jednomyślnie wybrano dra inż. Antoniego Przygrodzkiego z Wydziału Elektrycznego.

Wybrany podziękował za wybór i nakreślił kierunki działania społecznej inspekcji pracy oraz sposoby realizacji zadań statutowych we współpracy z Władzami Uczelni, związkami zawodowymi i Inspektoratem BHP.

A. Przygrodzki

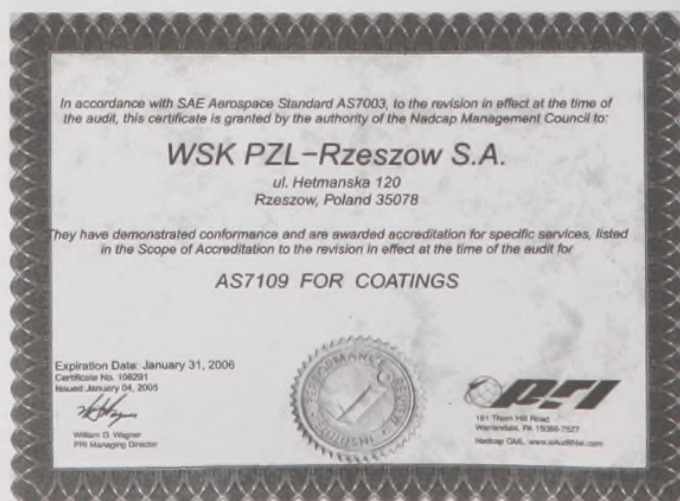
● Certyfikat jakości dla Katedry Nauki o Materiałach

Prof. M. Hetmańczyk, kierownik Katedry Nauki o Materiałach, przekazał nam pismo dyrektora WSK "PZL-Rzeszów" S.A., w którym czytamy:

"[...] Z ogromną satysfakcją i przyjemnością chciałbym złożyć na Pana ręce podziękowanie za pomoc przy opracowaniu i wdrożeniu technologii dyfuzyjnego aluminiowania łopatek turbin ze stopu RENE 77 w ramach projektu celowego realizowanego przez WSK "PZL-Rzeszów" i Katedrę Nauki o Materiałach Politechniki Śląskiej.

Proszę także o przekazanie serdecznych podziękowań dla współpracowników Pana Profesora, a szczególnie dla dra inż. Lucjana Swadźby, mgra inż. Wacława Supernaka, dra inż. Bogusława Mendali.

Technologia opracowana przez zespół pracowników Politechniki Śląskiej kierowany przez dra inż. Lucjana Swadźbę oraz zespół pracowników WSK "PZL-Rzeszów" S.A. po przeprowadzeniu audytu certyfikującego została za-

twierdzona przez firmę certyfikującą Nadcap QML. Jest to pierwszy tego typu, prestiżowy certyfikat w Polsce, który potwierdza jakość procesu oraz dopuszcza WSK "PZL-Rzeszów" S.A. do wykonywania tego rodzaju pokryć dla wiodących światowych producentów lotniczych."

Gratulując osiągnięcia załączamy kopię certyfikatu.

Red.

NOTATKI PRZEWODNICZĄCEGO RGSZW

Notatka nr 22 - luty 2005

Posiedzenie plenarne Rady Głównej odbyło się 17 lutego, a Prezydium - dzień wcześniej. Podjęta została uchwała (151/2005) w sprawie szczegółowych zasad i trybu wyboru elektorów i członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego IX kadencji, rozpoczynającej się 1 stycznia 2006 roku. Uchwała przekazana została do szkół wyższych. Rozpoczęły się zatem wybory. Historię Rady, jej aktualne i spodziewane ustawowe umocowanie oraz rolę w systemie szkolnictwa wyższego przedstawię w majowym numerze "Forum Akademickiego".

Rada zaopiniowała pozytywnie projekt rozporządzenia MENiS w sprawie przyjęcia przez Państwową Wyższą Szkołę Zawodową w Kaliszu imienia Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego. Długa dyskusja toczyła się wokół propozycji przyjęcia przez Państwową Wyższą Szkołę Zawodową w Białej Podlaskiej imienia Papieża Jana Pawła II. Rada uznała, że przy nadawaniu imienia Papieża Jana Pawła II należy zachować daleko idącą powściągliwość i ograniczyć takie przypadki do instytucji o najwyższej randze naukowej, artystycznej lub społecznej.

Rada zaopiniowała standardy nauczania dla kierunku dietetyka, przygotowane według nowych zasad określonych w piśmie podpisanym przez Tadeusza Szulca, Sekretarza Stanu w MENiS, w oparciu o uchwałę Rady Głównej 120/2004. Na posiedzeniu stycz-

niowym Rada przychylnie odniosła się do idei ustanowienia tego kierunku studiów. Standardy będą niebawem dostępne na stronie internetowej Rady Głównej (pod hasłem "nowe standardy") i będzie można z nich korzystać, względnie zgłaszać uwagi. Dyskusja nad ustanowieniem nowego kierunku studiów o nazwie polityka społeczna nie doprowadziła do żadnych ustaleń. Rada dostrzega możliwość ustanowienia kierunku studiów dla tego obszaru wiedzy, musi on jednak być szerzej pojmowany i obejmować węższe obszary, takie jak na przykład praca socjalna. Rada oczekuje na inicjatywę zainteresowanych uczelni i propozycję standardów nauczania.

Na posiedzeniu lutowym Rada zaopiniowała ponadto wnioski jednostek organizacyjnych szkół wyższych o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych oraz kryteria podziału dotacji budżetowej na działalność uczelni artystycznych i plan dotacji na pomoc materialną dla studentów w uczelniach niepaństwowych w 2005 roku.

Na zaproszenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu Mirosława Sawickiego oraz Sekretarza Stanu w MENiS, Tadeusza Szulca, odbyło się - w dniu 2 lutego - spotkanie Prezydiów Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, Państwowej Komisji Akredytacyjnej oraz Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Osoby reprezentujące poszczególne instytucje zarysowały problemy do dyskusji. Minister zapytał o opinię o ustawie "prawo o szkolnictwie wyższym". Uznano za konieczne pilne zajęcie się modelem studiów doktoranckich. Inne ważne kwestie to dostosowanie modelu kariery akademickiej i naukowej do współczesnych oczekiwań oraz poszukiwanie korelacji między dziedzinami i dyscyplinami nauki lub sztuki a grupami kierunków i kierunkami studiów. Pożyteczne i niezbędne konsultacje będą więc kontynuowane - być może w poszerzonym gronie.

W dniach 14-16 lutego uczestniczyłem w konferencji na temat Cooperation between accreditation committees/agencies, zorganizowanej przez Państwową Komisję Akredytacyjną w Warszawie. Spotkanie, w cyklu poświęconym Deklaracji Bolońskiej, miało na celu pokazanie jak realizować akredytację i ocenę szkół wyższych w aspekcie za-

pewnienia odpowiedniego poziomu kształcenia. Różnorodność modeli kształcenia w Europie z pewnością utrudnia ustalenie jednolitych reguł i mechanizmów zapewnienia edukacji wysokiej jakości. Jest jednak możliwe i niezbędne szybkie doprowadzenie do wzajemnego uznawania dyplomów i wykształcenia. Bez tego trudna będzie integracja naszego kontynentu.

17 lutego odbyło się inauguracyjne posiedzenie Rady Nauki, która - zgodnie z niedawno uchwaloną ustawą o zasadach finansowania nauki - jest instytucją funkcjonującą w Ministerstwie Nauki i Informatyzacji. Uczestnicząc w tym wydarzeniu chciałem się zorientować co do wspólnych dla Rady Nauki i Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego obszarów zainteresowań. Jest ich wiele, bowiem środowiska akademickie przede wszystkim uczestniczą w rozwoju nauki. W uczelniach ma też miejsce ścisłe powiązanie edukacji z nauką - przede wszystkim na doktoranckim poziomie kształcenia łączącym studia z badaniami.

W dniach 17-19 lutego uczestniczyłem w posiedzeniu KRUP zbiegającym się z obchodami 60-lecia Uniwersytetu Mikołaja Kopernika. Poinformowałem czym aktualnie zajmuje się Rada Główna oraz przedstawiłem perspektywę nowelizacji względnie opracowania standardów nauczania według nowych zasad. Uczestniczyliśmy w doniosłym jubileuszu ważnej uczelni kujawsko-pomorskiej, kontynuującej tradycje akademickie I i II Rzeczypospolitej. Święto Uniwersytetu, przypadające w dniu urodzin Mikołaja Kopernika (532 rocznicy), było okazją do ukazania dorobku, pozycji i perspektyw Uczelni oraz piękna i gościnności środowiska akademickiego i miasta Torunia.

W dniach 24-26 lutego uczestniczyłem, wspólnie z wiceprzewodniczącym Rady Wojciechem Mitkowskim, w posiedzeniu prezydium KRASP i plenarnym KRPUT. Oba miały miejsce na Politechnice Wrocławskiej. W dyskusji na posiedzeniu KRPUT zabraliśmy głos w sprawie polityki ustanawiania nowych kierunków studiów oraz rysującej się możliwości kształcenia w ramach makrokierunków. W wypowiedzi nawiązałem do możliwości kształcenia w językach obcych, prze-

prowadzania przewodów doktorskich i habilitacyjnych w językach obcych, postępów w nowelizacji względnie opracowaniu standardów nauczania według nowych zasad, regulacji w sprawie nadawania tytułu zawodowego inżynier oraz bieżącej działalności Rady. Uczestniczyliśmy w doniosłej uroczystości odsłonięcia pomnika profesora Dionizego Smoleńskiego, pierwszego rektora Politechniki Wrocławskiej i organizatora życia akademickiego w powojennym Wrocławiu. Wypowiedź rektora Politechniki, Profesora Tadeusza Lutego, ukazała złożone losy osób, którym w powojennej rzeczywistości przyszło tworzyć podwaliny współczesnej Polski.

PAN-FEBS Joint Conference on the European Reserch Council, zorganizowana przez Polską Akademię Nauk w dniu 28 lutego, zgromadziła wiodących przedstawicieli polskiego środowiska naukowego oraz osoby reprezentujące instytucje europejskie - w związku z zapowiedzią powołania Europejskiej Rady Nauki (ERN) i finansowania przez nią badań podstawowych. O ile powołanie ERN wydaje się przesądzone, to koncepcja jej funkcjonowania i zakres działania - nie. Mimo to już dziś należy myśleć o możliwościach występowania o środki na badania, aby nie przeoczyć okazji znalezienia się w Europejskiej Przestrzeni Badawczej.

Jerzy Błażejowski

OŚRODEK BADAŃ I DOSKONALENIA DYDAKTYKI W 2004 ROKU

● Ośrodek Badań i Doskonalenia Dydaktyki

Sprawozdanie za 2004 rok

Działalność Ośrodka Badań i Doskonalenia Dydaktyki w roku 2004 kontynuowana była w następujących zakresach:

1. *Przygotowanie nauczycieli akademickich do pracy ze studentami oraz doskonalenia procesu dydaktycznego i własnego warsz-*

tatu pracy. Odbywa się ono w formie Studium Pedagogicznego, obejmującego 140 godzin zajęć dydaktycznych z przedmiotów psychologiczno-pedagogicznych oraz praktykę dydaktyczną (hospitacje i omawianie zajęć dydaktycznych prowadzonych przez uczestników Studium). Zajęcia odbywają się raz w tygodniu. Udział w nich jest bezpłatny.

W semestrze letnim w zajęciach Studium uczestniczyło 56 osób, natomiast w zimowym uczestnictwo rozpoczęły 63 osoby.

2. *Przygotowanie studentów i absolwentów* naszej Uczelni do nauczania przedmiotów zgodnych z ukończonym kierunkiem studiów. Przygotowanie pedagogiczne uzyskują uczestnicy 4- lub 2-semesteralnego Studium Pedagogicznego, obejmującego 330 godzin zajęć dydaktycznych oraz 150 godzin praktyki pedagogicznej. Uczestnikami Studium są zainteresowani studenci wszystkich wydziałów naszej Uczelni po ukończeniu III roku studiów. Ukończenie studium zapewnia pełne kwalifikacje pedagogiczne do nauczania przedmiotów zgodnych z ukończonym kierunkiem studiów. Uczestnictwo w Studium jest odpłatne. W semestrze letnim Studium ukończyło 95 studentów i 55 absolwentów (KS72/03), natomiast w semestrze zimowym uczestnictwo rozpoczęło 125 studentów i 52 absolwentów (KS73/03).

Nabycie uprawnień do pracy w szkole cieszy się wśród studentów i absolwentów dużym powodzeniem, zwiększając ich możliwości funkcjonowania na współczesnym rynku pracy.

3. *Realizacja zajęć dydaktycznych z przedmiotów psychologiczno-pedagogicznych dla poszczególnych wydziałów:*
  - ♦ Inżynierii Środowiska i Energetyki - kierunek "Mechanika i Budowa Maszyn" oraz "Inżynieria i Ochrona Środowiska",
  - ♦ Mechanicznego Technologicznego - kierunek "Edukacja Informatyczno-Techniczna",
  - ♦ Automatyki, Elektroniki i Informatyki, Matematyczno-Fizycznego oraz Inżynie-

rii Materiałowej i Metalurgii - "Przygotowanie do wejścia na rynek pracy".

4. *Prowadzenie badań* w zakresie uwarunkowań efektywności procesu dydaktyczno-wychowawczego w szkole wyższej, głównie rozpoznawania tych efektów, które decydują o powodzeniu absolwentów na współczesnym rynku pracy. Uzyskane wyniki popularyzowane są w postaci referatów, artykułów, poradników opracowanych dla studentów. Natomiast dla nauczycieli akademickich - uczestników Studium Pedagogicznego stanowią podstawę projektowania i realizacji zajęć dydaktycznych. Dla właściwej realizacji procesu kształcenia inżynierów bardzo przydatne mogą okazać się badania losów absolwentów naszej Uczelni oraz kontakty z pracodawcami, realizowane przez Biuro Karier Studenckich.
5. *Współpraca z innymi jednostkami:* Wojewódzki Ośrodek Metodyczny w Katowicach, Śląskie Kuratorium Oświaty, Wojewódzki Urząd Pracy, Centralny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Warszawie, szkoły średnie - zwłaszcza techniczne.

● **Biuro Karier Studenckich**

Kolejny rok funkcjonowania Biura Karier Studenckich był kontynuacją działalności w zakresie promowania na rynku pracy studentów i absolwentów naszej Uczelni, pozyskiwanie dla nich potencjalnych pracodawców, a także firm oferujących praktyki, staże możliwość pisania prac dyplomowych itp.

W odniesieniu do studentów obejmuje ona: indywidualne poradnictwo, udostępnianie materiałów informacyjnych o firmach i możliwościach zatrudnienia, pomoc w przygotowaniu materiałów aplikacyjnych, organizowanie kontaktu z firmami, zajęcia warsztatowe "przygotowanie do wejścia na rynek pracy".

Natomiast w odniesieniu do pracodawców: pozyskiwanie stosownych kandydatów, ocenę predyspozycji rekomendowanych kandydatów, organizowanie spotkań ze studentami, prezentacji, konkursów, targów "kadry inżynierskie", wycieczek itp.

Ważniejsze przedsięwzięcia BK:
 podpisanie kolejnej umowy o współpracy z Fiat Auto Poland,
 organizacja kursów języka włoskiego, sponzorowanych przez Fiat Auto Poland,
 organizacja konkursu GZE "Mój pomysł na biznes",
 organizacja szkolenia dla projektodawców do Europejskiego Funduszu Społecznego,
 organizacja szkolenia "Przedsiębiorczość - sposób na wyzwania rynku pracy",
 seminaria szkoleniowe z udziałem firm zewnętrznych: Fiat - assessment center, l'Oreal - assessment center, Fulbright program,
 przygotowanie porozumień - Fluor Daniel, TP S.A., Grupa Żywiec, Polkomtel,
 pilotaż stypendiów K.F. (G.E., Lucent T.),
 udział w pracach sieci Biur Karier, prowadzenie szkoleń (jako Biuro Założycielskie) pracowników nowo otwieranych biur w różnych uczelniach).

Działalność BK w liczbach:

- ilość rozmów indywidualnych 3100
- ilość wpisów w bazie danych 1752
- ilość osób przeszkolonych przez Biuro 921
- ilość odwiedzin na stronie internetowej 39423
- ilość pozyskanych ofert 798.

Działalność Biura Karier spotyka się z dużym zainteresowaniem i uznaniem ze strony studentów. Doceniają oni zarówno możliwość uzyskania pomocy w zakresie poznawania swojej osobowości, przygotowywania aplikacji, doskonalenia różnych umiejętności w toku zajęć warsztatowych i szkoleniowych, przygotowywania się do rozmów kwalifikacyjnych, planowania własnych ścieżek rozwoju zawodowego, jak i kontaktu z pracodawcami oraz pozyskiwania miejsc pracy stosownie do swoich predyspozycji.

Dużym utrudnieniem w prowadzeniu takiej działalności na szerszą skalę (ośrodki zamiejscowe) jest zarówno mała liczba pracowników Biura, jak i ograniczone środki finansowe.

dr Zofia Sroga
Kierownik Ośrodka

KULTURA

"Proporcje światła" - wystawa malarstwa Lecha Kołodziejczyka

10 lutego br. w Galerii Klubu Pracowników Politechniki Śląskiej otwarta została wystawa malarstwa Lecha Kołodziejczyka zatytułowana "Proporcje światła".

Autor prac ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, Wydział Grafiki w Katowicach, w 1978 roku. Obecnie jest profesorem Uniwer-

sytetu Śląskiego, pracuje w Instytucie Sztuki UŚ w Cieszynie. W swoim dorobku ma ponad 50 wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Brał udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych środowiska śląskiego na terenie kraju. Otrzymał nagrody za malarstwa m.in. Grand Prix w konkursie "Praca roku 1997" za obraz "Księga Słońca".

Zrealizował kilka obszernych cykli malarskich z których najważniejsze to: "Fantomanie", "Kosmogonie", "Luminofory", "Księga Słońca", "Lirykony", "Głowy" oraz "Księga Nocy". Prezentowane w Galerii najnowsze prace z cyklu "Głowy" i "Księga Słońca" uderzają wielkością, bogactwem materii malarskiej, barwą i światłem.

Formą podstawową tych prac jest punkt i jego wielokrotność w postaci małych plam, wici, skupisk materii i ognisk pulsujących na zewnątrz obrazu gorącą temperaturą barwną, to znów wciągającą czernią w głąb obrazu uwagę obserwatora. Obrazy te łatwo poddają się różnorodnym interpretacjom, ale są przede wszystkim wyrazem emocji i uczuć autora. Lech Kołodziejczyk nie jest malarzem abstrakcyjnych nastrojów, scenografem spektakli światła i barwy, lecz artystą emocji. Szuka dla nich, oczywiście, plastycznych ekwiwalentów, tyle że pragnie i przymusza, abyśmy je odbierali nie jako symboliczne definicje, oczekujące na zewnątrz nas, a pewną ideę - otwartą na wszelkie możliwe dopełnienia.

Red.

SPORT

● Judo - Seniorzy

W dniach 26-26 lutego rozegrano w Opolu Puchar Polski Seniorów. Pod nieobecność naszego czołowego zawodnika Bronisława Wołkowicza, który wystąpił w roli trenera, bardzo dzielnie walczyli młodzi zawodnicy naszego klubu.

W wadze 73 kg drugie miejsce wywalczył Bartosz Garsztecki, wygrywając zdecydowanie cztery walki i dopiero w finale uległ mistrzowi Polski, Piekarczykowi z Opola, chociaż prowadził przez pierwsze trzy minuty. W tej samej wadze, w której walczyło aż 44 zawodników, wspaniale walczył Sebastian Laskowski. Wygrał on również cztery walki, ale walcząc o wejście do finału odniósł poważną kontuzję i ostatecznie zajął piąte miejsce.

W wadze ciężkiej dobry start zaliczył Ireneusz Kwieciński, zajmując trzecie miejsce.

Również siódme miejsce Ignacego Rudawca w wadze 66 kg należy zaliczyć jako udany występ, bowiem po trzech wygranych walkach tylko kontuzja wyeliminowała go z walki o miejsca medalowe.

● Judo - Juniorzy

- o 13 lutego w hali Czarnych Bytom rozegrano **Eliminacje do Ogólnopolskiego Turnieju juniorów i junierek** z udziałem 230 zawodników i zawodniczek z 46 klubów województw: małopolskiego, podkarpackie-

go, świętokrzyskiego i śląskiego. Kwalifikację do turnieju zdobyło siedmioro naszych reprezentantów, co należy uznać za duży sukces, region południe jest bardzo mocny.

- o 19 lutego br. rozegrano w Toruniu **I Ogólnopolski Turniej juniorów i junierek** z udziałem 384 zawodników/zawodniczek z całej Polski. To było dobre dla gliwiczian rozpoczęcie sezonu - na pięciu reprezentantów czterech wróciło z medalami: Maciej Wojtaszek (55 kg) ze srebrnym, a Kamil Snachowski (60 kg), Ignacy Rudawiec (66 kg) i Marcin Niedzielski (66 kg) z brązowymi.
- o 26 lutego przeprowadzono w Bytomiu **Eliminacje do Ogólnopolskiego Turnieju juniorów młodszych** z udziałem 286 zawodników i zawodniczek z 36 klubów regionu południowego. Nasi reprezentanci zajęli 2 pierwsze miejsca, 2 drugie i 6 trzecich. Wszyscy medaliści zakwalifikowali się do Ogólnopolskiego Turnieju, który odbędzie się w Pile 14 marca.

● Judo - Młodzicy i dzieci

- o 12 lutego w Hali Ośrodka Sportu Politechniki Śląskiej zostały rozegrane **I Eliminacje do Pucharu Polski młodzików**. W zawodach wzięło udział 124 zawodników i zawodniczek z 38 klubów województw śląskiego i opolskiego. Gliwiczycy wywalczyli 4 pierwsze miejsca, 5 drugich i 3 trzecie.
- o 20 lutego w pięknym, nowo wybudowanym Miejskim Ośrodku rozegrano **międzynarodowy turniej Grand Prix młodzików i dzieci** z udziałem 295 zawodników/zawodniczek z 22 klubów krajowych oraz 6 zagranicznych z Czech, Słowacji i Austrii. Gliwice były reprezentowane przez 29 zawodników i zawodniczek. Był to już trzeci turniej zaliczany do punktacji klubowej. 17 kwietnia odbędzie się czwarty turniej, a zakończenie odbędzie się 29 maja br. Po trzech turniejach AZS Politechniki Śląskiej Gliwice prowadzi zdecydowanie po wygraniu wszystkich turniejów. Dotychczasowe zdobycze medalowe, to: 7 złotych, 4 srebrne i 6 brązowych medali.

Cz. Garncarz

WSPOMNIENIE O PROFESORZE HENRYKU KOWALOWSKIM

10 lutego 2005 roku odszedł od nas zasłużony dla Uczelni, Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki oraz Instytutu Automatyki prof. zw. dr inż. Henryk Kowalowski.

Profesor Henryk Kowalowski urodził się 24 sierpnia 1925 roku w Krakowie. Tu uczył się w III Państwowej Szkole Podstawowej, a następnie w III Gimnazjum Ogólnokształcącym im. Jana III Sobieskiego, od września 1939 roku w trybie nauczania tajnego. Jego młodzieńcze lata przypadają na trudny czas pożogi wojennej. Wojna zabrała Mu na długi okres ojca, uczestnika powstań śląskich, oficera WP w służbie czynnej we wrześniu 1939 roku. Ojciec został internowany na Litwie, po wkroczeniu Armii Czerwonej osadzony w obozie w Kozielsku, wyszedł z Rosji

z armią gen. Andersa; po powrocie do kraju z Anglii w 1946 roku przeniesiony w stan spoczynku ze stopniem wojskowym podpułkownika.

W czerwcu 1943 roku ukończył Państwową Szkołę Budowy Maszyn i Elektrotechniki (wówczas niemiecką) w Krakowie, uzyskując dyplom technika budowy maszyn, zweryfikowany w tej samej, już polskiej szkole w lutym 1945 roku. Po blisko rocznej pracy w fabryce opon samochodowych w Krakowie, pracy w Śląsko-Opolskiej Grupie Operacyjnej Ministerstwa Przemysłu, przybył do Gliwic w związku z zamiarem podjęcia studiów na tworzącej się od podstaw Politechnice Śląskiej. Z entuzjazmem pokolenia, któremu udało się przeżyć koszmar wojny, jako kandydat na przyszłego studenta pomagał wraz z kolegami urządzać sale wykładowe. Pomoc polegała na odgruzowywaniu, szkleniu okien, oczyszczaniu terenów i sal wykładowych w budynkach przekazywanych uczelni przez likwidowane szpitale wojskowe. Studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej ukończył w maju 1951 roku z wynikiem bardzo dobrym. Przed ukończeniem studiów rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną pod kierunkiem prof. Władysława Kołka na stanowisku młodszego asystenta w Katedrze Maszyn Elektrycznych.

Aktywnie działał w PPS, PZPR, Związku Studentów "Bratnia Pomoc" i w ZNP.

W Moskwie studiował w Katedrze Maszyn Elektrycznych Moskiewskiego Instytutu Energetycznego (MEI) od października 1952 roku do listopada 1955 roku. Tu uzyskał stopień naukowy kandydata nauk technicznych, równoważny polskiemu stopniowi naukowemu doktora nauk technicznych. W czerwcu 1955 r. ciężko zachorowała żona, która wymagała opieki przez całe Jego życie.

Po powrocie do kraju w kwietniu 1956 roku pracował na stanowisku adiunkta w Katedrze Maszyn Elektrycznych Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Zainicjował pierwsze w Katedrze prace z dziedziny mikromaszyn elektrycznych. Był współautorem projektu dwufazowego asynchronicz-

nego silnika wykonawczego z wirnikiem puszkowym, który został zrealizowany przez zleceniodawcę w postaci pierwszej w kraju serii prototypowej.

Uczestniczył w pracach wydziałowego Zespołu Automatyki, mających na celu przekształcenie go w Wydział Automatyki. Brak stosownej decyzji Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego spowodował, iż z prośbą o interwencję zwrócono się do I sekretarza KW PZPR w Katowicach. Notatkę dla I sekretarza w sprawie przyspieszenia powołania Wydziału Automatyki, datowaną 10.09.1963 r., podpisał "za grupę partyjną naukowców Wydziału Elektrycznego" dr inż. Henryk Kowalowski. Notatka ta poskutkowała powołaniem Wydziału Automatyki Politechniki Śląskiej zarządzeniem Ministra z dnia 30.12.1963 r.

Od 1966 roku był kierownikiem Katedry Konstrukcji Aparatów Automatyki Wydziału Automatyki. Zorganizował od podstaw zespół naukowo-dydaktyczny, którego zadaniem była działalność dydaktyczna i naukowo-dydaktyczna w zakresie projektowania, konstruowania wytwarzania i badania elementów i urządzeń automatyki.

W 1971 roku otrzymał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego i został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Śląskiej.

Prowadził liczne prace naukowo-badawcze dla przemysłu o bardzo różnorodnej tematyce. Wśród nich jest projekt i prototyp sztucznej nerki, przekazane do Kliniki Nefrologicznej Śląskiej Akademii Medycznej. Pracował na stanowisku dyrektora Instytutu Automatyki w latach od 1977-1981. W okresie tym rozwijał prace badawcze nad automatyzacją i robotyzacją dyskretnych procesów przemysłowych. Za opracowanie i wdrożenie systemu dyspozytorskiego sterowania linią montażową SILMOT Profesor otrzymał - wraz z współpracownikami - nagrodę II stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Zorganizował w 1978 roku Krajową Konferencję Automatyzacji Dyskretnych Procesów Przemysłowych, która odbywa się co 2 lata do chwili obecnej i służy Instytutowi Automatyki. W 1986 roku otrzymał tytuł naukowy profesora zwyczajnego, nadany przez Radę Państwa.

Dzięki Jego staraniom od 1 października 1987 roku rozpoczęło się kształcenie na nowym kierunku Automatyka i Robotyka na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki. Profesor Kowalowski współtworzył nowy program studiów dla tego kierunku; zorganizował też i wyposażył w roboty przemysłowe laboratorium dydaktyczne dla studentów nowego kierunku.

W 1995 roku Profesor obchodził podwójny jubileusz: 70. rocznicę urodzin oraz 50-lecie studiów i pracy na Politechnice Śląskiej. Instytut Automatyki zorganizował wtedy Seminarium Naukowe poświęcone 50-leciu pracy naukowej Profesora Kowalowskiego. Jednocześnie w tym samym roku, posłuszny ustawie, Profesor odszedł na emeryturę. Już jako emeryt brał udział w uroczystościach 40-lecia Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki w 2004 r. jako jeden z jego wspólnych współtwórców.

Jest autorem lub współautorem monografii i licznych prac naukowych. Był członkiem Komitetu Automatyki i Robotyki PAN, Sekcji Cybernetyki w Górnictwie Komitetu Górnictwa PAN, Rady Naukowej Instytutu Informatyki Teoretycznej i Stosowanej PAN w Gliwicach, przewodniczącym Sekcji Robotyki w Polskim Komitecie Automatyki i Pomiarów NOT.

Prof. Kowalowski uzyskał liczne odznaczenia państwowe i uczelniane, w tym Złoty Krzyż Zasługi, Medal 30-lecia i 40-lecia Polski Ludowej, Medal 25-lecia i 40-lecia Politechniki Śląskiej, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Order Sztandaru Pracy II klasy.

W czasie Jego kadencji dziekańskich w latach 1968-1973 włożył wiele wysiłku w organizację budowy nowego gmachu Wydziału, którą ukończono w lecie 1973 roku. W czasie pracy w Radzie Uczelnianej Związku Nauczycielstwa Polskiego zorganizował ośrodek wczasowy w Jastrzębiej Górze, który do dziś służy pracownikom Uczelni i ich rodzinom.

Był zawsze wierny swoim poglądom, których nie zmieniał. Po rozwiązaniu PZPR został bezpartyjnym. Od początku działalności NSZZ "Solidarność" na Wydziale był zdecydowanym przeciwnikiem celów i metod tego związku. Podczas strajku okupacyjnego studentów Wydziału

Automatyki, Elektroniki i Informatyki jako jedyny wpisał się własnoręcznie na listę osób nie popierających strajku.

Był człowiekiem życzliwym, zawsze w chwilach trudnych pocieszał, służył pomocą i słowami otuchy. Od 1955 r. troskliwie opiekował się niepełnosprawną żoną. Kilka miesięcy przed śmiercią ciężko zachorował. Również w tym czasie ciężko zachorowała żona i musiała pójść do szpitala. Pomimo swej choroby Profesor codziennie odwiedzał żonę i udało się wyleczyć ją na tyle, aby mogła przyjść do domu. Pomimo coraz większego bólu Profesor wstawał w godzinach południowych i przygotowywał obiady dla żony i siebie. Był wzorem troskliwości męża dla żony. Kilka dni przed śmiercią musiał pójść do szpitala, zostawiając żonę w domu. Po przybyciu do szpitala choroba wygrała i zabrała Drogiego Profesora.

Zapamiętamy Go jako człowieka o wielkiej życzliwości i nieocenionych zasługach dla Uczelni, Wydziału i Instytutu Automatyki.

Wdzięczni współpracownicy i przyjaciele

KRONIKA ŻAŁOBNA

■ W dniu 10 lutego 2005 roku zmarł w wieku 80 lat **prof. zw. dr inż. Henryk Kowalowski**, wieloletni, zasłużony nauczyciel akademicki Instytutu Automatyki Politechniki Śląskiej, ofiarny dydaktyk, wychowawca licznej kadry naukowej i technicznej. Całe życie zawodowe związał z Politechniką Śląską. Był między innymi dziekanem Wydziału Automatyki, dyrektorem Instytutu Automatyki oraz kierownikiem Zakładu Robotyki i Automatyzacji Procesów Dyskretnych.

Był członkiem Komitetu Automatyki i Robotyki PAN, Sekcji Cybernetyki w Górnictwie Komitetu Górnictwa PAN, Rady Naukowej Instytutu Informatyki Teoretycznej i Stosowanej PAN w Gliwicach, przewodniczącym Sekcji Robotyki w Polskim Komitecie Automatyki i Pomiarów NOT.

Odnznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem 25-lecia Politechniki Śląskiej, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem 30-lecia Polski Ludowej, odznaką "Za-

służony dla Politechniki Śląskiej", Medalem Edukacji Narodowej, Orderem Sztandaru Pracy II klasy, Medalem 40-lecia Polski Ludowej, Medalem 40-lecia Politechniki Śląskiej. Wyróżniony honorowym tytułem "Zasłużony nauczyciel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej" oraz odznaczony Medalem Rodła.

Odszedł od nas człowiek życzliwy, głęboko oddany społeczności akademickiej.

Ceremonia pogrzebowa odbyła się 14 lutego na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach.

■ W dniu 17 lutego 2005 roku zmarł w wieku 93 lat **mgr inż. Zbigniew Zgodziński**, emerytowany nauczyciel akademicki Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej.

W latach 1939-1946 wykładowca Polskiej Szkoły Technicznej oraz pracownik firm energetycznych we Lwowie. W latach 1946-1977 nauczyciel akademicki w Katedrze Miernictwa Elektrycznego, kierownik laboratorium miernictwa elektrycznego, ceniony wychowawca licznej kadry specjalistów metrologów. Za zasługi i osiągnięcia dydaktyczne, naukowe i organizacyjne odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi oraz innymi odznaczeniami i nagrodami. Był człowiekiem prawym, sumiennym i oddanym studentom.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 21 lutego w Gliwicach.

Opracowanie redakcyjne: mgr inż. Bogusław Szewc, Instytut Elektroenergetyki i Sterowania Układów Pol. Śl., Gliwice, ul. B. Krzywoustego 2, p. 618, tel. 237 16 93, 237 14 81, e-mail: Boguslaw.Szewc@polsl.pl

Fotografie w nadesłanych materiałach są zamieszczane na odpowiedzialność autora korespondencji.

Edycja sieciowa: URL: <http://biuletyn/polsl.pl>

Łamanie komputerowe i druk: Zakład Graficzny Politechniki Śląskiej, Gliwice ul. Kujawska 1, tel. 237 21 97 zam. 90/05 600 egz.

Długo czekaliśmy na zimę, teraz czekamy na oznaki budzenia się przyrody, które tak pięknie przedstawia swoją subtelną ręką Marian Bietkowski, a które mogliśmy obejrzeć w Galerii Politechniki Śląskiej...

WCZESNA WIOSNA W LESIE

ODBICIA

OBRAZY LECHA KOŁODZIEJCZYKA Z CYKLU „KOSMOGONIE”

Galeria Politechniki Śląskiej

Fotografie Autora

